

NICK VUJICIC

AUTHOR OF BESTSELLER LIFE WITHOUT LIMITS AND UNSTOPPABLE

*Sống cho điều
ý nghĩa hơn*

hạt giống
tâm hồn

LIMITLESS

First News

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP TP. HỒ CHÍ MINH

Mục lục

[Những câu nói hay nhất có khả năng thay đổi cuộc đời](#)

[Tình cảm người Việt Nam dành cho Nick Vujicic](#)

[Lời giới thiệu - Nick Vujicic](#)

[1. Giải phóng bản thân khỏi những giới hạn](#)

[2. Hãy theo đuổi ước mơ](#)

[3. Trưởng thành hơn sau thách thức](#)

[4. Hãy vươn lên](#)

[5. Tìm phần thưởng thực sự](#)

[6. Sức mạnh của hy vọng](#)

[7. Vẻ đẹp khó thấy](#)

[8. Hãy hy vọng về những điều tưởng chừng như không thể](#)

[9. Hãy chuẩn bị đón điều tốt đẹp nhất](#)

[10. Đừng so sánh](#)

[11. Chiến thắng bị kích](#)

[12. Không cần bằng chứng](#)

[13. Đừng bao giờ sống mà không hy vọng](#)

[14. Hãy tận hưởng cuộc sống](#)

[15. Hãy thay đổi tương lai của bạn](#)

[16. Trong cái rủi có cái may](#)

[17. Gỡ bỏ những cái móc](#)

[18. Hãy vui cười](#)

[19. Bền lòng trong gian khó](#)

[20. Tầm nhìn vượt khó](#)

[21. Loại bỏ những ý nghĩ tiêu cực](#)

[22. Hãy cứ là chính mình](#)

[23. Hãy vượt ra ngoài bản thân bạn](#)

[24. Hãy trân trọng sự độc đáo của bản thân](#)

[25. Học hỏi từ sự thất bại](#)

[26. Đừng vượt khó một mình](#)

[27. Một ngày mới, một cơ hội mới](#)

28. Hãy chuẩn bị kỹ trước khi thực hiện một bước tiến

29. Tư tạo ra cơ hội

30. Cái khó ló cái khôn

31. Món quà ẩn giấu

32. Vươn cao, vươn xa

33. Đứng dậy sau vấp ngã

34. Kiểm soát khủng hoảng

35. Kiểm chứng thực tế

36. Học từ thất bại

37. Duy trì cái nhìn khách quan trước nỗi sợ hãi

38. Niềm tin tỏa sáng

39. Nghe tiếng gọi của cuộc đời

40. Hãy theo đuổi đam mê

41. Tìm được niềm đam mê

42. Những nhà lãnh đạo phục vụ người khác

43. Giúp đỡ người khác

44. Sự sáng suốt của một thần tượng

45. Sống cân bằng

46. Phép màu tuyệt vời nhất

Sống cho điều ý nghĩa hơn

“Tất cả những giới hạn và khuôn mẫu đều do con người tự đặt ra. Tâm hồn con người, cuộc sống và vũ trụ thực sự không có giới hạn. Đó là vì sao cuốn sách này được đặt tên Limitless”.

- Nick Vujicic

Cuốn sách của chàng trai đặc biệt đã làm thay đổi cuộc sống của hàng triệu người trên thế giới.

Limitless Nick Vujicic

Những câu nói hay nhất có khả năng thay đổi cuộc đời

“**Đ**ừng bao giờ đầu hàng số phận bạn nhé! Quyết định đầu hàng và mất hy vọng còn tồi tệ hơn là mất chân tay! Nếu bạn ngã 1.000 lần, hãy đứng cảm đứng dậy 1.001 lần. Tôi không có tay không có chân mà đã đứng dậy được sau mỗi lần vấp ngã - Thì sao các bạn không thể làm được như tôi?”

- **Nick Vujicic**

“**K**hi quyết định cho đi bạn sẽ nhận lại rất nhiều và sẽ là người hạnh phúc.

Khi bạn cố giữ lại bạn sẽ mất rất nhiều và sẽ là người bất hạnh.

Tin tôi đi, tôi đang cảm nhận mình là người hạnh phúc nhất - dù không có tay có chân. Tôi thách các bạn còn đủ chân tay có được một nửa niềm vui và hạnh phúc mà tôi đang có đó!”

- **Nick Vujicic**

“**K**hi bạn luôn than thân trách phận và bi quan, buồn chán – bạn sẽ phát ra một từ trường và một làn sóng tiêu cực có khả năng thu hút những điều tiêu cực khác từ xung quanh và từ vũ trụ đến với bạn – làm bạn càng gặp nhiều thất bại.

Khi bạn có niềm tin, lạc quan và những suy nghĩ tích cực cùng với nụ cười – bạn sẽ là lực hút hấp dẫn những điều tích cực, may mắn của xung quanh và vũ trụ đến với bạn – Bạn sẽ có khả năng thành công rất cao.”

- **Nick Vujicic**

“**C**uộc đời của tôi và của bạn là con tàu vượt sóng gió.

Chúng ta vừa là người thuyền trưởng vừa là hoa tiêu.

Con tàu đó đi về đâu? Va vào vách đá, chìm trong bão tố xuống đáy biển hay đến được những bờ bến mới hạnh phúc là do chính suy nghĩ, hành động và quyết tâm của chúng ta.”

- **Nick Vujicic**

Tình cảm người Việt Nam dành cho Nick Vujicic

“**N**hững cuốn sách của Nick thực sự có giá trị làm thay đổi cuộc đời. Nick tiêu biểu cho giá trị của khát vọng và nghị lực. Nick không để ý đến việc ai ngợi khen mình như thế nào mà luôn tìm cách chân tình, thông minh nhất để chữa lành những nỗi đau tâm hồn của mọi người ở bất kỳ tầng lớp xã hội nào.

Nick là một Hạt Giống đặc biệt đi gieo niềm tin, ý chí, làm hồi sinh sức sống không giới hạn và uơm mầm những Hạt giống Tâm hồn Việt Nam.”

- NGUYỄN VĂN PHƯỚC
Giám đốc First News - Trí Việt
Sáng lập Chương trình Phát triển Hạt giống Tâm hồn Việt Nam

“**N**ick đã vượt qua nghịch cảnh để trở thành một hiện tượng đặc biệt và là nguồn cảm hứng cho những người không may mắn khác. Trong cuộc sống ai cũng có lúc gặp khó khăn, thử thách – sự xuất hiện của Nick và ‘tinh thần Nick’ sẽ mang lại niềm tin và lạc quan cho tất cả mọi người. Chúng ta hãy là cầu nối cho nguồn ‘cảm hứng’ lan tỏa khắp Việt Nam!”

- LÊ PHƯỚC VŨ
Chủ tịch HĐQT Công ty CP Tập đoàn Hoa Sen

“**N**ick là người có khả năng giúp thanh thiếu niên Việt Nam phát huy sức mạnh nội lực, có khả năng chữa lành những khuyết tật của những trái tim chai sạn nhất, gieo trồng những Hạt giống Tâm hồn ở khắp mọi nơi.”

- TẠ BÍCH LOAN
Trưởng Ban Thanh Thiếu Niên VTV6 - Đài Truyền Hình Việt Nam

“**Đ**ôi khi, chỉ tình cờ gặp được một ai đó sẽ giúp ta nhận ra cuộc sống có mục đích và ý nghĩa hơn. Người đó hôm nay là Nick, ngày mai là bất cứ ai ở Việt Nam – Nick không tay không chân còn giúp được rất nhiều người thì chúng ta cũng có thể làm thay đổi để tất cả đều được sống hạnh phúc.”

- VÕ THỊ HOÀNG YẾN
Giám đốc Trung tâm Khuyết tật và Phát triển DRD

“**K**hi chuyển thể sách của Nick qua sách nói dành cho người mù, tôi đã đọc với tất cả sự đồng cảm sâu sắc và lòng thán phục vô biên. Nick đã giúp chúng tôi hiểu rằng người khuyết tật có thể vượt qua mọi sự mặc cảm bị quan để sống vui bằng chính nội lực, niềm tin và ý chí của mình.”

- NGUYỄN HƯỚNG DƯƠNG
Giám đốc Thư viện Sách nói dành cho Người Mù

“**T**ôi luôn học hỏi tấm gương của nhiều người để vượt qua những khó khăn làm cuộc sống tươi đẹp, ý nghĩa hơn. Khi xem cuộc đời của Nick, tôi nhận ra Anh là một con người phi thường. Nghị lực của Anh đã chống lại sự bất công của thượng đế, chứng minh con người trong bất kỳ nghịch cảnh nào cũng có thể vươn lên thực hiện được những điều cao cả. Anh là một hình ảnh đã làm tôi nhiều đêm thao thức và trăn trở.”

- Nhà văn, nhà báo TRẦN TỬ VẤN
Phó Tổng biên tập Báo Công An TP. Hồ Chí Minh

“**T**hật diệu kỳ! Cuốn sách về Chàng trai diệu kỳ này đã làm trẻ và khỏe hơn trái tim 87 năm của tôi! Nick đã làm bùng sáng khát vọng và chạm vào trái tim của tôi và rất nhiều người Việt Nam - Tôi muốn chia sẻ với các bạn là không bao giờ là quá muộn để thực hiện những ước mơ của mình.”

- Giáo sư Tiến sĩ ĐÀO NGUYỄN CÁT
Tổng biên tập Thời Báo Kinh Tế Việt Nam

“**C**àng đọc kỹ hai cuốn tự truyện của Nick tôi càng thấy tự tin thêm chân lý ‘Cuộc sống không giới hạn’ và ‘Đừng bao giờ từ bỏ khát vọng’. Là cậu bé bị liệt đôi tay từ nhỏ, tôi đã từng bước vịn vào nấc thang thời gian để phấn đấu bền bỉ nên rất thấu hiểu

cuộc đời Nick. Anh một lần nữa mình chứng cho câu nói bất hủ ‘Không có việc gì khó - Chỉ sợ lòng không bền!’”

Nhà văn, Nhà giáo Ưu tú NGUYỄN NGỌC KÝ

“**Đ**ọc Nick và suy nghĩ về con đường đời của mỗi người, hóa ra bằng phẳng hay gò ghề đều xuất phát từ suy nghĩ của bản thân. Những khó khăn chẳng là gì chi sợ mình bi quan và tuyệt vọng. Nick cho tôi hiểu hãy chăm chỉ cấy cây trên khu vườn khát vọng, nó tươi tốt hay khô hạn là do mình cả. Nick đã gieo thái độ sống tuyệt vời và ý chí bằng chính cuộc đời anh.”

- ĐẶNG DIỄM QUỲNH

Phó trưởng Ban Thanh Thiếu Niên VTV6 - Đài Truyền Hình Việt Nam

“**T**rước đây tôi đã từng mất hết hy vọng, mọi cánh cửa dường như đã đóng đối với cuộc đời tôi... Nhưng khi xem Nick, tôi thấy mình còn quá may mắn khi vẫn còn đầy đủ chân tay. Cuộc đời Nick từng tuyệt vọng hơn tôi rất nhiều mà Nick còn vượt lên được thì tại sao tôi lại không thể? Nick đã cho tôi niềm tin và hy vọng để cải tạo tốt, để trở về thực hiện ước mơ của mình.”

- LÂM THỊ MAI

Phạm nhân 17 năm tù Trại giam Thủ Đức Z30D

“Cuộc đời tôi như con tàu vượt sóng gió”

Nick Vujicic

Xin chào các bạn! Cuốn sách này là những chia sẻ tâm huyết và hoài bão được đúc kết từ những trải nghiệm thực tế trong cuộc sống vốn đầy áp những bất hạnh và điều kỳ diệu từ cuộc đời tôi.

Tôi ước mong cuốn sách này mang đến cho bạn những bí quyết từ những câu chuyện thật đã xảy ra với tôi có sức mạnh truyền cảm hứng và giúp xây dựng niềm tin cho bạn và bạn có thể đọc mỗi lúc vào bất cứ khi nào bạn gặp khó khăn. Tôi đặt tên cuốn sách này là **“Limitless”** không chỉ để nói đến khả năng không giới hạn của tôi, của các bạn, mà còn muốn nói đến tình yêu và sức mạnh vô biên của Thượng đế. Như bạn đã biết qua những bài diễn thuyết,

những cuốn sách, những video của tôi – hoặc nhìn những bức ảnh của tôi bạn có thể đoán ra – về mặt thể chất tôi bị hạn chế hơn hầu hết tất cả mọi người. Tôi sinh ra không có chân, không có tay. Mặc dù như vậy, tôi may mắn có được một gia đình giàu tình yêu thương, và sự yêu thương tràn ngập đó không chỉ đến từ cha mẹ, em trai và em gái tôi, mà còn từ cô dì, chú bác và các anh chị em họ của tôi. Ngoài ra, tôi còn có được niềm tin của người theo đạo Cơ Đốc. Tôi nói như vậy không có nghĩa rằng tôi không phải đấu tranh để giữ niềm tin của mình, nhất là khi tôi bước vào những năm tháng đầy khó khăn của tuổi mới lớn, giai đoạn mà bất cứ ai trong chúng ta cũng phải xác định chỗ đứng và hướng đi của mình trong thế giới này. Chúng ta phù hợp với nơi nào, phải đóng góp những gì. Tôi đã từng ước mong một sáng nào đó tôi thức dậy và thấy mình có đủ chân, đủ tay. Lời ước nguyện đó của tôi đã không được đáp lại. Ý nghĩ bỏ cuộc muốn kết thúc cuộc sống của mình đã dẫn tôi đến hành động tự tử nhưng tôi đã kịp dừng lại một khi tôi hiểu ra rằng nếu tôi chết theo cách đó, thì tôi sẽ để lại nỗi đau và cảm giác ân hận khôn xiết cho những người tôi yêu thương nhất.

Qua thời gian, tôi tự nhận thức được rằng Đấng Sáng Tạo muốn tôi có mặt trên thế gian này trong tình trạng thiếu tứ chi không phải là vì Ngài muốn trừng phạt tôi. Thay vì thế, Ngài có một kế hoạch tuyệt vời dành cho tôi, một kế hoạch cho phép tôi trở thành người truyền cảm hứng và khích lệ tinh thần tất cả những người khác trên trái đất này. Nếu Đấng Sáng Tạo có thể chấp nhận một người không tay chân như tôi và sử dụng tôi làm cánh tay và đôi chân của Ngài thì Ngài cũng có thể sử dụng bất cứ ai vì những mục đích cao cả tốt đẹp như thế.

Tôi có một cuộc sống tốt đẹp đến mức tuyệt vời, và từ khi tôi kết hôn vào đầu năm 2012 tôi tự hào và vui mừng được chia sẻ niềm tin của mình với người bạn đời của mình, một người phụ nữ đẹp cả về hình thức lẫn tâm hồn. Trong những ngày tuyệt vọng tôi cứ nghĩ chẳng có người con gái trên thế gian này lại có thể yêu một người không chân, không tay như tôi. Tôi đã lầm. Khi ấy tầm nhìn của tôi bị hạn chế. Tôi đã quên rằng Đấng Sáng Tạo giàu tình yêu thương có tâm hiểu biết và sự sáng suốt mà chúng ta không thể hiểu và cảm nhận hết được.

Giống như tôi, bạn có thể không nhìn thấy hoặc thậm chí không thể hình dung ra những gì mà Đấng Sáng Tạo đang ấp ủ, mong chờ từ bạn. Mục đích tôi viết cuốn sách này là để giúp bạn mở rộng tầm nhìn, xây dựng niềm tin bằng cách chia sẻ với bạn những gì Đấng Sáng Tạo đã làm cho tôi, cho những người đàn ông, phụ nữ và những trẻ em đặc biệt mà tôi đã gặp trong những chuyến đi vòng quanh thế giới của mình.

Tôi tin rằng các bạn sẽ thú vị với từng trang của cuốn sách này và sẽ tìm thấy con đường và hướng đi riêng trong hành trình vượt đêm tối và giông bão trong cuộc sống của mình.

Hãy sống cho điều ý nghĩa hơn như tên ca khúc *Something More* mà tôi đã hát!

- Nick Vujicic, 2013

Giải phóng bản thân khỏi những giới hạn

Người ta thường hỏi tôi rằng: “Nick, làm thế nào anh có thể hạnh phúc được như vậy?”. Tôi sẽ cho bạn câu trả lời ngắn gọn: Tôi tìm thấy hạnh phúc khi tôi hiểu rằng dù tôi khiếm khuyết, tôi vẫn là một Nick Vujicic hoàn hảo. Tôi là sự sáng tạo của Đấng Sáng Tạo, được sinh ra để thực hiện kế hoạch của Ngài. Nói như thế không có nghĩa là tôi không cần phải tự hoàn thiện mình. Tôi luôn cố gắng trở thành người tốt hơn để tôi có thể phụng sự Chúa và phục vụ thế giới tốt hơn.

Tôi tin rằng cuộc sống không có giới hạn. Tôi muốn bạn cũng nghĩ như vậy về cuộc sống của bạn dù bạn đang phải đương đầu với thách thức to lớn như thế nào. Khi chúng ta bắt đầu hành trình này cùng nhau, bạn hãy dành một phút để nghĩ về những giới hạn mà bạn đã đặt ra cho bản thân hoặc cho phép người khác áp đặt lên cuộc sống của bạn. Sau đó bạn thử nghĩ xem cuộc sống của bạn sẽ như thế nào nếu bạn được giải phóng khỏi những giới hạn đó? Cuộc sống của bạn sẽ như thế nào nếu bất cứ khả năng nào cũng có thể xảy ra?

Rõ ràng tôi là người khuyết tật, nhưng vì tôi khuyết tật mà tôi trở thành người thực sự có khả năng. Những thách thức mà chỉ riêng tôi gặp phải đã mở ra cho tôi những cơ hội tuyệt vời để đến với những người cần giúp đỡ. Bạn cũng có những thách thức của riêng mình và bạn cũng có những khiếm khuyết. Nhưng là sự sáng tạo của Thượng Đế, bạn hoàn hảo!

Chúng ta thường tự nhủ rằng mình không đủ thông minh, không đủ hấp dẫn hoặc không đủ tài năng để theo đuổi những ước mơ của mình. Chúng ta tin vào những gì người khác nói về mình hoặc tự đặt ra những giới hạn cho bản thân. Tệ hơn, khi chúng ta coi bản thân mình là người không có giá trị, chúng ta đã đặt những giới hạn cho những gì mà Đấng Sáng Tạo có thể làm thông qua chúng ta.

Khi bạn từ bỏ những ước mơ của mình, điều đó có nghĩa là bạn đặt Đấng Sáng Tạo vào một cái hộp. Suy cho cùng bạn là đứa con của Đấng Sáng Tạo. Ngài tạo ra bạn vì một mục đích. Vì thế cuộc sống của bạn không thể bị giới hạn cũng như tình yêu của Ngài là vô biên vậy. Bạn thử tưởng tượng xem điều gì là có thể dành cho bạn!

Tôi có sự lựa chọn của mình. Bạn cũng có sự lựa chọn của bạn. Chúng ta có thể chọn chìm trong nỗi thất vọng và những khiếm khuyết. Chúng ta có thể chọn cay đắng, giận dữ, hoặc u sầu. Khi chúng ta đối mặt với những thời điểm khó khăn, với những người khiến chúng ta bị tổn thương, chúng ta có thể chọn rút ra những bài học từ trải nghiệm của mình để tiến lên phía trước, chịu trách nhiệm về hạnh phúc của bản thân mình. Hãy nghĩ xem lần tới khi bạn đối mặt với thách thức bạn sẽ phản ứng như thế nào.

Hãy theo đuổi ước mơ

Đã nhiều lần tôi nghiệm ra rằng nếu chúng ta hành động sau khi cầu xin Đấng Linh Thiêng giúp đỡ, từ sâu thẳm trong tim chúng ta biết rằng mình đang được dõi theo thì không có lý do gì khiến chúng ta phải sợ hãi cả. Cha mẹ tôi đã dạy tôi điều này chủ yếu qua cách họ sống mỗi ngày. Cha mẹ tôi là những ví dụ thuyết phục nhất về niềm tin trong hành động mà tôi từng được chứng kiến.

Mặc dù tôi chào đời trong tình trạng khiếm khuyết – như mẹ tôi nói: “khiếm thiếu chút ít” – xét theo nhiều khía cạnh tôi là người may mắn. Cha mẹ tôi luôn ở bên tôi. Họ không nuông chiều tôi. Họ rèn tôi vào kỷ luật và cho tôi cơ hội tự học lấy những bài học từ chính sai lầm của mình. Hơn hết, cha mẹ tôi là những tấm gương tuyệt vời.

Tôi là con đầu lòng của cha mẹ và rõ ràng là điều gây sừng sốt. Mặc dù mẹ tôi đi khám thai đầy đủ nhưng các bác sĩ không phát hiện ra một dấu hiệu nào báo trước rằng tôi chào đời không có chân, không có tay. Mẹ tôi là một nữ hộ sinh giàu kinh nghiệm, đã từng đỡ đẻ hàng trăm ca và trong thời gian mang thai tôi, mẹ đã hết sức giữ gìn.

Khỏi phải nói cha mẹ tôi đã choáng váng đến mức nào khi tôi chào đời không có chân, không có tay. Giống như mọi đứa trẻ khác, tôi không chào đời cùng với một cuốn cẩm nang hướng dẫn cách nuôi dạy trẻ, nhưng cha mẹ tôi hẳn sẽ mừng lắm nếu lúc đó họ có được những hướng dẫn để biết phải nuôi một đứa trẻ không chân không tay như thế nào. Cha mẹ tôi lúc đó không biết một người cha, người mẹ nào đã từng nuôi một đứa con không chân, không tay trong cái thế giới mà tất thảy mọi thứ được tạo ra dành cho những người có chân, có tay.

Giống như bất cứ bậc cha mẹ nào rơi vào hoàn cảnh ấy, ban đầu cha mẹ tôi tuyệt vọng. Trong một-hai tuần đầu cảm giác tức giận, ân hận, buồn nản tuyệt vọng cứ bám riết họ. Họ khóc rất nhiều. Họ đau buồn vì đã không có được đứa con đầu lòng hoàn toàn bình thường, khỏe mạnh như mong đợi. Họ cũng đau khổ vì lo sợ rằng cuộc sống của tôi sẽ rất khó khăn.

Cha mẹ tôi lúc đó không thể biết được Đấng Sáng Tạo ấp ủ kế hoạch gì dành cho một con người như tôi. Tuy nhiên ngay khi sự choáng váng vơi bớt, họ quyết định đặt niềm tin vào Đấng Sáng Tạo. Họ thôi không cố tìm hiểu tại sao Đấng Sáng Tạo lại ban cho họ một đứa con như vậy. Thay vì thế họ tuân theo kế hoạch của Đấng Sáng Tạo và cố gắng nuôi nấng tôi theo cách tốt nhất có thể - dành cho tôi tất cả mọi nguồn yêu thương. Tôi không thể đòi hỏi gì hơn thế. Nhờ có tình yêu thương và lòng can đảm của cha mẹ, tôi không sợ hãi trước bất kỳ thử thách nào.

Lúc này đây cuộc sống có thể không công bằng với bạn. Có thể bạn tự hỏi liệu may mắn có đến với mình không. Tôi dám nói với bạn rằng bạn không thể tưởng tượng nổi điều tốt đẹp sẽ đến với bạn nếu bạn không chịu đầu hàng trước khó khăn, thử thách. Hãy tập trung vào ước mơ của bạn. Hãy làm tất cả những gì có thể để tiếp tục theo đuổi ước mơ. Bạn có sức mạnh để thay đổi hoàn cảnh. Đừng bao giờ từ bỏ khát vọng!

Trưởng thành hơn sau thách thức

Tôi luôn tin rằng những thách thức trong đời là để làm cho chúng ta trở nên mạnh mẽ hơn. Trong những năm gần đây, những nhà nghiên cứu trong lĩnh vực tâm lý sức khỏe đã phát hiện điều này qua những cuộc nghiên cứu được thực hiện đối với những người đã trải qua sự căng thẳng ghê gớm hoặc chấn động tinh thần thuộc nhiều dạng, từ bệnh tật hiểm nghèo, những sự kiện thảm khốc đến chấn động do mất người thân:

- Họ hiểu rằng họ mạnh mẽ hơn họ nghĩ, và họ có xu hướng vượt qua những thách thức trong tương lai một cách nhanh chóng hơn.
- Qua khó khăn thách thức, họ nhận ra ai thực sự quan tâm đến họ và những mối quan hệ đó phát triển một cách mạnh mẽ và sâu sắc hơn.
- Họ trân trọng từng ngày được sống và những điều tốt đẹp trong cuộc sống của họ hơn.
- Họ trở nên mạnh mẽ hơn về mặt tinh thần.

Tôi tin rằng còn có một lợi ích khác mà bạn có thể tìm thấy trong những thách thức về sức khỏe và trong tình trạng khuyết tật nặng nề. Tôi nghĩ Chúa Trời cho phép một số người trong chúng ta đau khổ để chúng ta có thể an ủi những người khác như Ngài đã an ủi chúng ta. Sự lý giải này đặc biệt có ý nghĩa với tôi bởi vì tôi đã trải nghiệm sự thật đó hết lần này đến lần khác.

Chúng ta không thể không lo âu khi phải sống trong tình trạng khuyết tật, phải đối mặt với bệnh tật hoặc những thách thức đe dọa sự sống của chúng ta, nhưng bạn có thể tìm thấy sự bình yên khi bạn đặt những điều vượt quá khả năng giải quyết của bạn vào bàn tay của Chúa. Ngài có thể cho bạn sức mạnh từng ngày, cho dù bạn cần nó cho thách thức của chính bạn hay vì bạn đang lo lắng cho người nào đó.

Cho dù bạn đang ở trong hoàn cảnh nào, Đấng Sáng Tạo cũng sẽ sử dụng bạn cho kế hoạch của Ngài. Có thể phải qua nhiều năm bạn mới hiểu được kế hoạch Ngài dành cho bạn là gì. Trong một số trường hợp bạn sẽ không bao giờ biết được toàn bộ quy mô của kế hoạch mà Ngài dành cho bạn hoặc tại sao Ngài lại để cho chuyện này, chuyện kia xảy ra với bạn. Đó là lý do tại sao bạn lại cần biến niềm tin thành hành động bằng cách luôn ý thức rằng Đấng Sáng Tạo luôn ở bên bạn và rằng dù những điều tồi tệ có thể xảy ra, thì không gì có thể thay đổi được sự thật rằng Ngài yêu bạn.

Hãy vươn lên

Là con của Đấng Sáng Tạo, bạn đẹp đẽ, độc đáo và quý giá hơn tất cả những viên kim cương trên thế giới này. Bạn và tôi hoàn toàn xứng đáng trở thành những con người mà chúng ta muốn trở thành. Nhưng chúng ta nên luôn luôn coi việc phấn đấu trở thành người tốt hơn và vượt qua các giới hạn bằng cách mơ những giấc mơ lớn là mục tiêu phấn đấu của mình. Cần có những điều chỉnh trên đường đời bởi vì cuộc sống không phải lúc nào cũng là màu hồng, nhưng cuộc sống luôn đáng sống. Tôi ở đây để nói với bạn rằng cho dù hoàn cảnh của bạn nghiệt ngã đến mức nào, miễn là bạn còn thở là bạn còn có cơ hội đóng góp cho cuộc sống.

Đôi khi cuộc sống có thể rất nghiệt ngã. Đôi khi những rủi ro, thách thức cứ chòng chát, vây bủa bạn và bạn không thấy có một lối thoát nào hết. Thực ra, là con người, tôi và bạn có tầm nhìn hạn chế. Chúng ta có thể không nhìn thấy những gì ở phía trước. Có cả những điều tồi tệ nhưng cũng có những điều tốt đẹp. Tôi khuyến khích bạn tin rằng những gì đang đợi bạn ở phía trước có thể tốt đẹp hơn bạn nghĩ nhiều. Nhưng vượt qua khó khăn, đứng dậy hướng tới tương lai hay không, điều đó tùy thuộc vào bạn.

Dù cuộc sống của bạn tốt đẹp và bạn muốn nó trở nên tốt đẹp hơn hay cuộc sống của bạn tồi tệ và bạn cứ nằm trên giường thì vẫn có một thực tế rằng từ phút này trở đi điều gì xảy ra đều tùy thuộc vào bạn và Đấng Sáng Tạo. Đúng vậy, bạn không thể kiểm soát mọi sự. Những điều tồi tệ vẫn xảy ra với mọi người dù họ tốt đến mức nào. Thật không công bằng khi bạn sinh ra phải sống cuộc sống không dễ dàng gì, nhưng nếu đó là thực tế cuộc sống thì bạn phải chủ động thay đổi hoàn cảnh.

Bạn có thể vấp ngã. Người khác có thể hoài nghi về bạn. Khi tôi tập trung phát triển sự nghiệp diễn thuyết, ngay cả cha mẹ tôi cũng đặt câu hỏi về quyết định của tôi. “Con không nghĩ rằng nghề kế toán thích hợp với con và có thể mang đến cho con một tương lai tốt hơn hay sao?”, cha tôi hỏi. Đúng vậy, hầu hết mọi người đều cho rằng tôi theo nghề kế toán thì hợp lý hơn bởi vì tôi có năng khiếu toán. Nhưng từ nhỏ tôi đã có đam mê chia sẻ niềm tin và hy vọng về một cuộc sống tốt đẹp hơn với mọi người.

Khi bạn tìm thấy mục đích sống thực sự, đam mê sẽ đến. Bạn sống để theo đuổi đam mê của mình.

Nếu bạn vẫn đang tìm kiếm một con đường trong cuộc đời, thì bạn nên biết rằng bạn cảm thấy thất vọng một chút cũng không sao cả. Đó là một cuộc chạy marathon chứ không phải một cuộc chạy nước rút. Khao khát được sống một cuộc sống có ý nghĩa hơn là một dấu hiệu cho thấy bạn đang trưởng thành, đang vượt ra khỏi các giới hạn và đang phát triển tài năng của mình. Sẽ tốt nếu thỉnh thoảng bạn xác định xem mình đang ở đâu và xét xem những hành động, những sự ưu tiên của bạn có đang phục vụ mục đích cao nhất mà bạn đang theo đuổi hay không.

Tìm phần thưởng thực sự

Helen Keller bị mù và bị điếc do mắc bệnh từ khi bà chưa tròn hai tuổi, nhưng bà vẫn trở thành một tác giả, một diễn giả, một nhà hoạt động xã hội nổi tiếng thế giới. Người phụ nữ phi thường này từng nói rằng, hạnh phúc thực sự đến qua “sự trung thành với mục đích xứng đáng”.

Điều đó có nghĩa là gì? Đối với tôi như thế có nghĩa là sống với tài năng của bạn, phát triển nó, chia sẻ nó và nhận lấy niềm vui mà nó mang đến cho bạn. Điều đó cũng có nghĩa là vượt ra khỏi sự tự thỏa mãn để thực hiện cuộc tìm kiếm quan trọng và lớn lao hơn, cuộc tìm kiếm ý nghĩa và hạnh phúc thực sự trong cuộc sống.

Những phần thưởng lớn lao nhất đến khi bạn cống hiến hết mình. Đó là sự cống hiến để làm cho cuộc sống của người khác trở nên tốt đẹp hơn, trở thành một phần của điều gì đó lớn lao hơn bản thân bạn và tạo ra sự thay đổi tích cực trong cuộc đời. Bạn không nhất thiết phải là Mẹ Teresa mới làm được điều đó. Là một người “khuyết tật” bạn vẫn có thể tạo được sự ảnh hưởng trong cuộc đời.

Có thể bạn vẫn đang trong quá trình tìm kiếm một cuộc sống có ý nghĩa và hạnh phúc. Nhưng tôi không nghĩ rằng bạn có thể cảm thấy hạnh phúc mà không sống vì người khác. Mỗi chúng ta đều hy vọng đem tài năng của mình để phục vụ mục đích nào đó lớn lao hơn chứ không chỉ để thanh toán các hóa đơn sinh hoạt.

Trong thế giới ngày nay, mặc dù chúng ta có thể ý thức một cách đầy đủ sự trống rỗng về mặt tinh thần của sự gặt hái về vật chất, chúng ta vẫn cần được nhắc nhở rằng hạnh phúc không liên quan gì đến sự sở hữu vật chất. Con người đã thử sử dụng những cách lạ lùng nhất để đạt được cảm giác hạnh phúc. Có những người uống sáu lon bia liền. Bia có thể khiến họ chìm vào cảm giác quên lãng. Có những người đi phẫu thuật thẩm mỹ để đạt tiêu chuẩn tùy ý nào đó về sắc đẹp. Có những người làm việc cả đời để chạm đến đỉnh cao của thành công, chỉ để thấy những thành quả của mình bị tước đi trong giây tiếp theo.

Những người sáng suốt nhất biết rằng không có con đường dễ đi nào dẫn tới hạnh phúc lâu dài. Nếu bạn đặt cược vào những thú vui trước mắt thì bạn sẽ chỉ tìm thấy sự thỏa mãn tạm thời mà thôi. Cảm giác thỏa mãn mà bạn dễ dàng có được, chắc chắn không lâu bền – nay đến mai đi.

Sống không có nghĩa là sở hữu, mà là để làm người. Cho dù bạn chất đầy quanh mình những thứ mà bạn có thể mua được bằng tiền thì bạn vẫn có thể bất hạnh như bất cứ ai. Tôi biết nhiều người có cơ thể hoàn hảo nhưng không có được một nửa hạnh phúc mà tôi đã tìm thấy.

Bạn có thể có được cảm giác hạnh phúc và hài lòng khi tài năng và đam mê của bạn được huy động và phát huy một cách tối đa. Hãy chiến thắng bản thân trước ham muốn vật chất, chẳng hạn như một ngôi nhà đẹp, những bộ đồ mốt nhất, những chiếc xe hơi thời thượng. Hội chứng “Nếu mình có thứ X thì mình sẽ hạnh phúc” là một sự đánh lừa gây ảnh hưởng đến số đông. Khi bạn kiếm tìm hạnh phúc từ vật chất, bạn sẽ không bao giờ cảm thấy đủ. Hãy nhìn ra xung quanh, hãy nhìn vào thế giới bên trong bạn.

Sức mạnh của hy vọng

Trong những chuyến đi vòng quanh thế giới tôi đã được chứng kiến sức mạnh kỳ diệu của tinh thần con người. Tôi biết chắc chắn trên đời này có phép màu, nhưng phép màu chỉ xảy ra với những người biết hy vọng. Hy vọng là gì? Hy vọng là nơi những ước mơ bắt đầu. Hy vọng là tiếng nói cất lên từ mục đích sống của bạn. Hy vọng nói với bạn, đảm bảo với bạn rằng bất cứ điều gì tồi tệ nào xảy ra với bạn cũng không tồn tại bên trong bạn. Có lẽ bạn không thể kiểm soát được tất cả những gì xảy ra với bạn nhưng bạn có thể kiểm soát được cách bạn phản ứng trước những gì xảy ra với bạn.

Niềm tin vào sức mạnh của hy vọng, nguồn sức mạnh chiến thắng sự thất vọng, đã được củng cố trong chuyến thăm đầu tiên của tôi tới Trung Quốc vào năm 2008. Trong chuyến thăm ấy, tôi đã tận mắt nhìn thấy Vạn Lý Trường Thành và không khỏi kinh ngạc trước sự hùng vĩ của một trong những kỳ quan nổi tiếng nhất thế giới. Nhưng giây phút ấn tượng nhất trong chuyến đi không phải là khoảnh khắc tôi đứng trước công trình vĩ đại đó mà là lúc tôi được thấy niềm vui lấp lánh trong ánh mắt một em bé Trung Quốc. Em bé đó biểu diễn cùng những trẻ em khác trong tiết mục nghệ thuật thuộc chương trình của Olympic. Về mặt hân hoan, rạng ngời của em đã thu hút sự chú ý của tôi và tôi không thể rời mắt khỏi em được. Em giữ cân bằng một chiếc đĩa xoay trên đầu trong khi thực hiện các động tác múa nhịp nhàng cùng với các vũ công khác. Em hết sức tập trung vào các động tác. Mặc dù có biết bao điều khiến em buồn lòng, đứng trên sân khấu em vẫn toát lên niềm hạnh phúc mãnh liệt khiến tôi xúc động đến rớt lệ.

Bạn biết không, em bé đó và tất cả những em bé biểu diễn tiết mục văn nghệ ấy nằm trong số hơn bốn nghìn trẻ em bị mồ côi trong trận động đất ở Tứ Xuyên cách đó chỉ vài tháng. Người trợ giúp, người điều phối của tôi và tôi đến trại trẻ mồ côi đó trợ cấp chút nhu yếu phẩm cho các em, và tôi đã được mời nói chuyện để khích lệ tinh thần cho các em.

Khi tới trại trẻ mồ côi, tôi sửng sốt trước những thiệt hại và mất mát mà trận động đất đã gây ra cho người dân địa phương. Chứng kiến cảnh đau thương đó, tôi lo lắng không biết mình sẽ nói gì với các em nhỏ mồ côi này. Mặt đất há hoác ra, nuốt chửng tất cả những gì thân thương và quen thuộc của các em. Tôi chưa bao giờ phải chịu đựng cảnh tượng nào khủng khiếp đến mức ấy. Tôi có thể nói gì với các em đây? Chúng tôi mang đến những chiếc áo ấm cho các em, nhưng làm thế nào tôi có thể mang đến cho các em niềm hy vọng giữa những mất mát đau thương tột cùng này?

Khi tôi đến trại trẻ mồ côi đó, các em nhỏ ùa ra đón. Hết em này đến em khác chạy đến ôm hôn tôi. Tôi không biết nói ngôn ngữ của các em, nhưng điều đó không quan trọng. Khuôn mặt của các em đã nói lên mọi điều các em muốn nói. Mặc dù ở trong hoàn cảnh đau thương, các em vẫn rạng ngời niềm vui. Tôi đáng lẽ không nên lo lắng về việc mình sẽ phải nói gì để động viên các em. Tôi không cần phải khích lệ những em nhỏ mồ côi ấy. Ngược lại, các em đã khích lệ tôi bằng chính tinh thần dũng cảm của các em. Các em bị mất cha mẹ, mất nhà cửa, và mất tất cả những gì thân thuộc, nhưng vẫn thể hiện niềm vui sống vượt trên mọi đau thương, mất mát.

Hy vọng xuất hiện cả trong những thời điểm đen tối nhất để cho chúng ta thấy bằng chứng về sự tồn tại của Chúa Trời. Hãy nhìn về phía trước và hãy dám khát khao một cuộc sống tốt đẹp hơn và hãy theo đuổi ước mơ của bạn với tất cả sức mạnh mà bạn có.

Vẻ đẹp khó thấy

Cách yêu bản thân, chấp nhận bản thân mà tôi tán thành không phải là yêu bản thân theo cách tự phụ, chỉ biết đến mình mà thôi. Cách yêu bản thân mà tôi khuyến khích là yêu không vị kỷ. Bạn cho nhiều hơn nhận. Bạn cho mà không cần phải được yêu cầu. Bạn chia sẻ ngay cả khi bạn không có nhiều. Bạn tìm thấy hạnh phúc bằng cách làm người khác mỉm cười. Bạn yêu bản thân bởi vì bạn không chỉ sống cho bản thân mình. Bạn hạnh phúc và hài lòng với chính mình bởi vì bạn làm cho những người khác hạnh phúc để đến gần bên bạn.

Nếu sự yêu bản thân của bạn đi quá xa theo hướng chỉ biết đến bản thân mình mà thôi thì nó trở thành sự phù phiếm. Sự phù phiếm thật nực cười, bởi vì khi bạn nghĩ mình gọi cảm và đáng được xuất hiện trên trang bìa tạp chí People, thì bạn cũng sẽ nhận được một bài học của cuộc sống khiến bạn hiểu rằng sắc đẹp thật ra là cái đẹp trong con mắt của người ngắm nhìn, và rằng cái đẹp bề ngoài không quan trọng bằng vẻ đẹp bên trong.

Cách đây không lâu tôi gặp một cô bé người Australia bị mù. Khi đó chúng tôi thực hiện một cuộc đi bộ thiện nguyện để quyên góp tiền cho trẻ em đang cần trợ giúp về y tế. Cô bé đó khoảng năm tuổi. Sau cuộc đi bộ, người mẹ giới thiệu bé với tôi. Bà giải thích cho con biết rằng từ khi lọt lòng mẹ, tôi đã không có chân tay.

Những người mù thỉnh thoảng đề nghị được sờ vào người tôi để họ có thể nhận biết được một người không có tay chân là như thế nào. Tôi không thấy phiền khi đáp ứng đề nghị đó, vậy nên khi cô bé mù ấy hỏi mẹ cô rằng liệu cô có thể “nhìn” tôi theo cách của cô được không, tôi đã đồng ý. Mẹ cô cầm tay cô, hướng dẫn sờ vai và bàn chân trái bé xíu của tôi. Phản ứng của cô bé khá thú vị. Cô rất điềm tĩnh khi sờ đôi vai không có cánh tay và bàn chân trái bất bình thường của tôi. Sau đó, cô đặt tay lên mặt tôi và hét lên.

Quả là buồn cười.

“Gì thế? Khuôn mặt đẹp của tôi làm em sợ ư?”, tôi vừa cười thành tiếng vừa hỏi.

“Không! Đó là vì khắp mặt anh có lông! Anh là một con sói ư?”

Từ bé cho đến lúc đó cô chưa từng sờ một bộ râu. Khi chạm vào râu của tôi, cô bé hoảng sợ. Cô nói với mẹ rằng thật là buồn vì tôi lại lông lá như thế! Cô bé đó có quan niệm riêng về sự hấp dẫn và rõ ràng bộ râu của tôi không thuộc danh sách những thứ cô cho là hấp dẫn. Tôi không phật lòng. Tôi vui khi được nhắc cho nhớ rằng đẹp là đẹp trong con mắt – và sự cảm nhận – của người cảm nhận.

Hãy yêu bản thân bạn như Chúa yêu thương bạn – vì những gì ở bên trong con người bạn. Hãy để tình yêu và sự chấp nhận bản thân từ bên trong tràn ra bên ngoài và từ bạn tỏa ra những tình cảm tốt đẹp mà những người khác thực sự nhận thấy được!

Hãy hy vọng về những điều tưởng chừng như không thể

Người dân trên khắp thế giới đã trải qua nỗi buồn sâu sắc bởi sự tàn phá của trận động đất kinh hoàng xảy ra ở Haiti vào năm 2010. Tuy nhiên trong tất cả những bi kịch thương tâm đến từ sự tàn phá nghiêm trọng này, những hoàn cảnh khủng khiếp cũng làm nổi lên những phẩm chất tốt đẹp nhất của những người sống sót, chẳng hạn như tinh thần kiên quyết không từ bỏ hy vọng mặc dù đau thương và khó khăn chất chồng ập đến với họ.

Cậu con trai Emmanuel của bà Marie được cho là một trong số những người bị chôn vùi dưới một tòa nhà bị đổ sập trong trận động đất. Chàng trai hai mươi một tuổi làm nghề thợ may này đang ở cùng với mẹ trong căn hộ của họ khi trận động đất xảy ra. Bà mẹ thoát ra khỏi tòa nhà được. Nhưng sau đó bà không tìm thấy cậu con trai ở đâu. Tòa nhà nơi họ sống chỉ còn là một đống gạch vụn. Marie đi khắp các trại được dựng lên để làm chỗ tạm trú cho những người mất nhà cửa nhưng bà không tìm thấy con trai giữa những người sống sót. Bà đợi, với niềm hy vọng không gì lay chuyển nỗi rằng con trai bà còn sống.

Vài ngày sau bà quay trở lại đống đổ nát của tòa nhà để tìm con. Những chiếc máy hạng nặng hoạt động hết công suất khiến người ta rất khó nghe thấy tiếng nói của nhau, nhưng rồi run rủi thế nào, trong một khoảnh khắc, Marie lại nghĩ bà đã nghe thấy tiếng Emmanuel đang gọi bà.

“Vào khoảnh khắc đó,” sau này bà nói với phóng viên, “tôi biết rằng việc cứu sống con tôi là có thể.”

Marie nói cho mọi người biết rằng con trai đang gọi bà bên dưới đống đổ nát, nhưng không ai có thể giúp bà. Khi một nhóm nhân viên cứu hộ quốc tế đến, Maria đã tìm được một đội kỹ sư giàu kinh nghiệm. Bà thuyết phục họ rằng con trai bà vẫn còn sống. Sử dụng kiến thức và những trang thiết bị có sẵn, họ cắt sắt thép, bê tông đúng ở điểm mà Marie nói đã nghe thấy tiếng nói của con bà.

Họ đào bới cho đến khi họ phát hiện ra bàn tay của Emmanuel giơ lên cầu cứu. Họ tiếp tục đào cho đến khi đưa được anh ra khỏi đống đổ nát. Anh đã bị chôn vùi trong đống đổ nát mười ngày. Anh bị mất nước, bị đói, và bị bụi phủ toàn thân, nhưng anh vẫn sống.

Đôi khi tất cả những gì bạn có là niềm tin rằng điều mà bạn hy vọng, mong mỏi là có thể, chứ không phải là vô vọng, rằng phép màu có thể xảy ra. Giống như đối với bà Marie, thế giới xung quanh bạn có thể hỗn loạn, đổ nát, nhưng bạn không nên đầu hàng trước sự tuyệt vọng. Thay vì thế, hãy tin rằng Chúa Trời sẽ cung cấp cho bạn bất cứ thứ gì bạn thiếu! Chính niềm tin đó đã thôi thúc bà Marie hành động. Hành động của bà đã đưa bà đến nơi mà bà có thể nghe thấy tiếng gọi của người con trai đang mắc kẹt trong đống đổ nát. Không quá khiên cưỡng khi thừa nhận rằng chính niềm hy vọng của bà Marie đã cứu sống Emmanuel, phải không các bạn?

Lúc này đây cuộc sống của bạn có thể diễn ra không được êm ả, nhưng miễn là bạn còn sống, vẫn tiếp tục hướng lên phía trước, thì bất cứ điều gì cũng trở thành có thể. Hãy luôn hy vọng, bạn nhé.

Hãy chuẩn bị đón điều tốt đẹp nhất

Bạn có thể không hoàn toàn tin rằng chỉ cần giữ hy vọng thôi thì bất cứ điều gì cũng trở nên có thể. Hoặc bạn đã bị thách thức tấn công dữ dội đến mức đối với bạn, tìm được sức mạnh để thoát ra khỏi tuyệt vọng là điều không thể. Thực sự, có những lúc tôi đã cảm thấy như vậy. Tôi tuyệt vọng đến mức tin rằng cuộc sống của mình sẽ chẳng có giá trị gì hết và rằng tôi sẽ mãi mãi là gánh nặng cho những người tôi yêu thương.

Khi tôi chào đời cha mẹ tôi chẳng hề được chuẩn bị gì để đón một đứa con không chân, không tay và kết quả là họ nản lòng. Ai có thể trách họ? Bà mẹ, ông bố nào mà không cố mừng trọng ra tương lai dành cho những đứa con họ sinh ra trên đời này. Cha mẹ tôi không biết phải hình dung ra tương lai nào dành cho tôi và khi lớn lên, tôi cũng chẳng biết có tương lai nào đang chờ đợi mình ở phía trước hay không.

Ai trong chúng ta cũng có những lúc thấy viễn cảnh của mình đâm sầm vào thực tế nghiệt ngã như một chiếc xe hơi đang chạy với tốc độ cao bỗng đâm phải một bức tường. Trải nghiệm đặc biệt của bạn có thể chỉ bạn gặp phải mà thôi, nhưng đã là con người ai cũng phải trải qua những hoàn cảnh gây tuyệt vọng. Những cô, cậu bé mười tuổi gửi thư điện tử cho tôi kể rằng các em bị ngược đãi, bị bỏ mặc, bị tước mất quyền được sống cùng gia đình. Những người trưởng thành chia sẻ với tôi câu chuyện cho biết ma túy, rượu, những sản phẩm khiêu dâm đã khiến họ trở nên tàn tạ. Có những ngày một nửa số người tôi nói chuyện là những người đang phải chiến đấu với căn bệnh ung thư hoặc những bệnh hiểm nghèo khác.

Làm thế nào trong những hoàn cảnh nghiệt ngã đó bạn vẫn giữ được hy vọng? Bạn hãy tin ở Chúa, hãy nhớ rằng bạn có mặt trên đời này vì một lý do và bạn hãy cống hiến bản thân để thực hiện mục đích sống của mình. Dù thách thức mà bạn đang đối mặt là gì chẳng nữa, bạn vẫn may mắn theo những cách sẽ giúp bạn tìm ra lối thoát. Hãy nghĩ đến cha mẹ tôi và sự tuyệt vọng mà họ đã phải đối mặt khi tôi chào đời trong tình trạng không chân, không tay mà xem.

Martin Luther King đã nói: “Mọi điều trên thế giới này đều được thực hiện bởi niềm hy vọng”. Tôi biết chắc chắn rằng chừng nào bạn còn thở thì bạn vẫn có thể hy vọng. Bạn và tôi đều là người trần mắt thịt. Chúng ta không thể nhìn thấu tương lai. Chúng ta chỉ có thể hình dung các khả năng có thể xảy đến. Chỉ có Chúa Trời mới biết cuộc sống của chúng ta sẽ mở ra như thế nào. Hy vọng là món quà quý báu mà tạo hóa dành cho chúng ta, một cánh cửa hướng tới tương lai.

Hãy giữ niềm hy vọng trong tim và ngay cả khi bạn đang ở trong hoàn cảnh tồi tệ nhất, bạn hãy chuẩn bị để đón nhận điều tốt đẹp nhất. Chúng ta không thể biết trước được tương lai mà Chúa sắp xếp cho chúng ta.

Đừng so sánh

Bởi vì tôi sinh ra không có chân, không có tay, tôi không bao giờ bị mất chân tay. Tôi tìm ra nhiều cách để tự mình làm mọi việc. Tôi có một tuổi thơ hạnh phúc với trò chơi trượt patin, câu cá và chơi bóng trong nhà với em trai, em gái và các anh chị em họ của tôi. Hầu hết thời gian tôi không bận tâm đến sự chú ý của mọi người đối với thân thể bất bình thường của tôi. Đôi khi sự bất bình thường đó lại mang đến cho tôi một số điều tốt. Báo chí và truyền hình ở Australia đã làm các phóng sự về tôi, khen ngợi những nỗ lực đầy quyết tâm để sống một cuộc sống không giới hạn của tôi.

Những lời bình phẩm có tính chất bắt nạt và gây tổn thương hiếm khi nhắm vào tôi cho đến khi tất cả mọi đứa trẻ đều trở thành đối tượng của sự trêu chọc ở sân chơi, ở căng-tin hoặc trên xe buýt. Những ý nghĩ tiêu cực khiến tôi tự hủy hoại bản thân xuất hiện khi tôi đánh mất niềm tin và chỉ chăm chăm nghĩ đến những gì mình không thể làm được hơn là những gì tôi có thể làm. Tôi mất hy vọng vào tương lai bởi vì tôi tự hạn chế tầm nhìn của mình trong phạm vi những gì tôi có thể nhìn thấy chứ không mở rộng bản thân trước những khả năng có thể xảy đến – thậm chí trước những gì dường như là không thể.

Không ai nên cảm thấy thương cho tôi hoặc hạ thấp những thách thức của họ bằng cách so sánh những thách thức của họ với những thách thức của tôi. Tất cả chúng ta đều có những vấn đề và những mối lo. So sánh thách thức của bạn với thách thức của tôi có thể có ích, nhưng quan điểm thực sự mà bạn nên theo là Đấng Sáng Tạo thực sự lớn lao, mạnh mẽ hơn bất cứ vấn đề nào mà chúng ta phải đối mặt. Tôi cảm thấy biết ơn khi những người khác tìm thấy cách nhìn tích cực và mới mẻ hơn trong cuộc sống của họ bằng cách nhìn vào những thách thức của tôi để có thể được truyền cảm hứng, nhưng đó không phải là tất cả những gì tôi muốn mang đến cho họ.

Mặc dù tôi thiếu cả chân lẫn tay, tôi vẫn có một cuộc sống tốt đẹp đến tuyệt vời. Thực ra sự chấp nhận bản thân và sự tự tin trong tôi đã không rạn vỡ cho đến khi tôi so sánh bản thân mình với bạn bè cùng trang lứa. Khi đó, thay vì hãnh diện vì những gì mình có thể làm, tôi cứ nghĩ đến những gì chúng bạn có thể làm được mà mình thì không. Thay vì coi mình là người có khả năng, tôi xem mình là người tàn tật. Thay vì tự hào về sự độc đáo của mình, tôi khao khát những gì không phải là tôi. Tôi chuyển hướng tập trung của mình. Tôi cảm thấy mình là kẻ vô giá trị. Tôi coi mình là một gánh nặng của gia đình. Tương lai của tôi dường như vô vọng.

Những ý nghĩ và những cảm xúc tiêu cực có thể lấn át bạn, cướp đi cái nhìn khách quan của bạn. Nếu bạn không loại bỏ những ý nghĩ và những cảm xúc tiêu cực đó thì bạn sẽ coi sự tự hủy hoại bản thân dường như là lối thoát duy nhất bởi vì khi đó bạn không thể thấy bất cứ một lối thoát nào khác.

Rất nhiều người đã từng nghĩ tới chuyện tự tử hoặc tự hủy hoại bản thân. Điều sẽ cứu bạn trong những tình huống như vậy là hãy chuyển hướng nhìn từ bản thân bạn sang những người bạn yêu thương, từ sự đau khổ tạm thời của hiện tại tới khả năng những điều tốt đẹp sẽ đến trong tương lai.

Khi ý muốn tự tử hoặc tự hủy hoại bản thân hành hạ bạn, tôi khuyên bạn hãy biến niềm tin thành hành động dù đó là niềm tin về những ngày tốt đẹp hơn, một cuộc sống tốt đẹp hơn hay niềm tin rằng những người yêu thương bạn trong đó có Đấng Sáng Tạo sẽ giúp bạn vượt qua cơn giông bão.

II

Chiến thắng bi kịch

Có thể bạn còn nhớ câu chuyện về Bethany Hamilton, một vận động viên lướt sóng đẳng cấp quốc tế đã bị cá mập tấn công và cắn đứt một cánh tay khi cô mười ba tuổi, đang lướt sóng ở Hawaii. Trước khi bị cá mập tấn công, cô là vận động viên lướt sóng nổi tiếng, nhưng sau bi kịch đó khi cô trở lại với sự nghiệp thể thao, ngợi ca Chúa và cảm ơn vì hồng phước của Người, cô được triệu triệu người trên thế giới ngưỡng mộ vì tinh thần dũng cảm và niềm tin đáng kinh ngạc. Giờ đây cô đi khắp thế giới khích lệ mọi người chia sẻ niềm tin với cô.

Mục đích của cô là “nói với mọi người về niềm tin của tôi đối với Chúa để mọi người biết rằng Người luôn yêu thương họ và để giải thích cho mọi người biết ngày hôm đó Chúa đã quan tâm, che chở cho tôi như thế nào. Bị cá mập tấn công, tôi đã mất 70% lượng máu trong cơ thể. Nếu ngày hôm đó Chúa không che chở thì tôi đã không có mặt ở đây ngày hôm nay”.

Trước khi gặp Bethany, tôi chưa biết tường tận về tai nạn đó, và tôi không hiểu được cô gái trẻ ấy đã cận kề cái chết như thế nào. Cô nói cho tôi biết cô đã không ngừng cầu nguyện khi người ta đưa cô tới một bệnh viện cách bờ biển bốn mươi lăm phút đi xe hơi và người phụ giúp công việc y tế đã thì thầm vào tai cô những lời động viên như sau: “Chúa sẽ không bao giờ bỏ rơi hoặc từ bỏ em đâu!”.

Tình hình lúc đó thật gay go. Khi đưa cô tới được bệnh viện và khẩn trương chuẩn bị phẫu thuật, người ta phát hiện ra rằng tất cả các phòng mổ của bệnh viện đều bận. Bethany lịm dần. Nhưng rồi vào phút chót, một bệnh nhân đã hủy bỏ cuộc phẫu thuật đầu gối sắp sửa được tiến hành, vậy nên bác sĩ của ông ấy có thể phẫu thuật cho Bethany. Hãy đoán xem người hủy bỏ cuộc phẫu thuật đầu gối là ai?

Đó chính là bố của Bethany!

Không thể ngờ được, đúng không bạn? Tất cả mọi thứ cho một cuộc phẫu thuật đã được chuẩn bị sẵn sàng, vậy nên họ chỉ việc đưa cô con gái vào thay chỗ của người bố trên bàn mổ và tiến hành phẫu thuật. Cuộc phẫu thuật đó đã cứu sống cô.

Bethany vốn là một cô gái khỏe mạnh, một vận động viên thể thao và là người có thái độ sống tích cực đến kinh ngạc nên đã bình phục nhanh hơn các bác sĩ dự đoán. Chỉ ba tuần sau khi bị cá mập tấn công, cô đã trở lại biển, tiếp tục sống với môn thể thao mà cô yêu thích.

Bethany cho biết rằng niềm tin của cô dành cho Chúa đã khiến cô rút ra kết luận rằng việc cô mất cánh tay là một phần kế hoạch của Chúa dành cho cuộc đời cô. Thay vì cảm thấy buồn khổ và tiếc cho bản thân mình, cô chấp nhận điều đó. Trong cuộc thi dành cho các vận động viên lướt sóng hàng đầu thế giới cô giành vị trí thứ ba mặc dù cô chỉ còn một cánh tay. Cô tâm sự rằng xét theo nhiều khía cạnh, việc mất cánh tay lại là một may mắn đối với cô bởi vì giờ đây bất cứ khi nào cô thành công trong một cuộc thi lướt sóng thì điều đó cũng truyền cảm hứng cho những người khác, khiến họ tin rằng cuộc sống của họ không có bất kỳ giới hạn nào!

“Chúa đã đáp lại lời cầu nguyện của tôi, đã sử dụng tôi. Khi mọi người nghe câu chuyện của tôi chính là khi Chúa nói với mọi người”, cô nói. “Nhiều người nói rằng qua câu chuyện của tôi, họ thấy mình được đến gần Chúa hơn, bắt đầu tin ở Chúa và tìm được niềm hy vọng cho cuộc sống của chính họ, hoặc được động viên, khích lệ để vượt qua nghịch cảnh. Khi nghe họ nói như thế,

tôi tạ ơn Chúa bởi không phải là tôi làm được gì cho họ - mà chính Chúa là người đang giúp họ. Tôi cảm thấy rất vui bởi Chúa đã cho phép tôi trở thành một phần trong kế hoạch của Người”.

Bạn không thể không cảm thấy vui trước tình thần lạc quan và sự dũng cảm tuyệt vời của Bethany. Nếu sau khi bị cá mập tấn công, cô bỏ lướt sóng thì cũng chẳng ai trách cô được. Chỉ còn một cánh tay, phải nỗ lực học cách giữ thăng bằng trên ván lướt để thích nghi với hoàn cảnh mới, nhưng cô đã không quản ngại khó khăn. Cô tin rằng dù điều tồi tệ nào xảy ra, thì trong cái rủi vẫn có cái may. Điều ấy cũng đúng với bạn đấy, bạn ạ!

Không cần bằng chứng

Bạn và tôi không thể thấy được những gì Chúa Trời ấp ủ dành cho chúng ta. Đó là lý do tại sao bạn chớ có bao giờ tin rằng cái số của bạn là phải chịu đựng những nỗi sợ hãi tồi tệ nhất hoặc rằng bạn sẽ không bao giờ vươn lên được khi bạn thất bại. Bạn phải có niềm tin vào bản thân, vào mục đích sống của bạn, và vào kế hoạch của Chúa dành cho cuộc đời bạn. Sau đó bạn phải gạt bỏ những nỗi sợ hãi, cảm giác bất an đi và tin rằng nhất định bạn sẽ tìm ra con đường của mình. Bạn có thể không có bằng chứng về những gì nằm ở phía trước, nhưng hành động để tạo lập cuộc sống mà bạn mong muốn chắc chắn tốt hơn là để cuộc sống đưa đẩy bạn.

Nếu bạn có niềm tin, thì bạn không cần có bằng chứng. Bạn sống với niềm tin đó. Bạn không cần phải có tất cả các câu trả lời đúng, chỉ cần có những câu hỏi thích hợp. Không ai biết tương lai nắm giữ điều gì. Trong hầu hết thời gian, kế hoạch của Chúa vượt ngoài sức hiểu của chúng ta, thậm chí vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng ta. Khi còn là một cậu bé mười tuổi tôi không thể tin rằng mười năm sau Chúa lại gửi tôi đi khắp thế giới diễn thuyết trước hàng triệu người khích lệ tinh thần họ và dẫn dắt họ đến với Chúa Jesus. Khi đó tôi cũng không thể biết được tôi sẽ được đón nhận tình yêu của một người con gái xinh đẹp, thông minh, tràn đầy đức tin và lòng can đảm, một tình yêu sánh ngang thậm chí vượt trên tình yêu của gia đình tôi, và người con gái đó giờ đây đã trở thành vợ của tôi. Cậu bé thất vọng ngày ấy giờ đây đã trở thành một người đàn ông có cuộc sống tràn ngập hạnh phúc và sự bình yên.

Tôi biết mình là ai, và tôi tiến từng bước một, ý thức rằng Chúa luôn ở bên tôi. Cuộc sống của tôi tràn đầy tình yêu và mục đích. Phải chăng như vậy ngày của tôi hoàn toàn không còn nỗi lo lắng nào? Ngày của tôi tràn ngập ánh mặt trời và hoa thơm trái ngọt chăng? Không. Tất cả chúng ta đều biết rằng cuộc sống không như vậy. Nhưng tôi tạ ơn Chúa vì mỗi và mọi khoảnh khắc mà Người cho phép tôi bước đi trên con đường Người dành cho tôi. Mỗi con người tồn tại trên đời này đều vì một mục đích. Tôi đã tìm ra mục đích sống của mình và bạn nên coi câu chuyện của tôi là một sự đảm bảo rằng con đường của bạn đang chờ bạn.

Nếu bạn có niềm tin, thì, giống như tôi, bạn sẽ nhận ra rằng tầm nhìn của Đấng Sáng Tạo dành cho cuộc đời bạn rộng lớn hơn bất cứ điều gì bạn có thể tưởng tượng ra. Người không làm đâu bạn ạ!

Đừng bao giờ sống mà không hy vọng

Tôi đã được thấy khả năng vượt lên nghịch cảnh đáng kinh ngạc của con người tại những nơi âm ảm như những trại trẻ mồ côi ở Trung Quốc, những khu ổ chuột ở Mumbai, những nhà tù ở Romani. Tôi đã có lần nói chuyện tại một trung tâm bảo trợ xã hội ở Hàn Quốc, nơi có những người khuyết tật và những bà mẹ đơn thân. Sức mạnh tinh thần của họ khiến tôi kinh ngạc. Tôi đã đến thăm một nhà tù ở Nam Á, một nhà tù với những bức tường xi-măng và những song sắt gi. Những phạm nhân phạm tội nghiêm trọng nhất không được phép tham gia buổi cầu nguyện của chúng tôi, nhưng tôi có thể nghe thấy tiếng hát của họ vang vọng khắp nhà tù theo tiếng thánh ca. Cứ như thể Đức Thánh Linh đã rót đầy niềm vui của Chúa vào trái tim của toàn nhân loại. Họ bị cầm tù về mặt thể xác nhưng tự do về tinh thần bởi họ có niềm tin và hy vọng. Ngày hôm đó bước ra khỏi cổng nhà tù ấy, tôi cảm thấy những tù nhân ở phía sau tôi có lẽ còn tự do hơn nhiều người sống ở thế giới bên ngoài nhà tù.

Bạn hãy nhớ rằng nỗi buồn cũng phục vụ một mục đích. Trải nghiệm cảm giác buồn là điều rất đổi tự nhiên, nhưng bạn đừng bao giờ nên để nó điều khiển ý nghĩ của bạn ngày cũng như đêm. Bạn có thể kiểm soát phản ứng của mình bằng cách tập trung vào những ý nghĩ và những hành động tích cực giúp tinh thần bạn phấn chấn lên.

Bởi vì tôi là một người thiên về đời sống tinh thần và tâm linh, nên những lúc buồn tôi dựa vào niềm tin. Thật đáng ngạc nhiên, những kiến thức về ngành kế toán lại giúp tôi có được một cách tiếp cận thực tế hơn. Nếu bạn nói bạn sống mà không có hy vọng thì điều đó có nghĩa là bạn tin rằng sẽ không có bất kỳ một cơ hội nào cho những điều tốt đẹp xảy ra trong cuộc sống của bạn nữa.

Không ư? Bạn không nghĩ như thế là quá cực đoan sao? Sức mạnh của việc tin vào những ngày tốt đẹp hơn là quá rõ ràng đối với tôi, rõ ràng đến mức nhìn vào trường hợp của tôi chúng ta có thể tin rằng rất có khả năng ngày của bạn sẽ thay đổi theo hướng tốt đẹp hơn. Cùng với niềm tin và tình yêu, hy vọng là một trong những trụ cột của tinh thần. Cho dù niềm tin của bạn là gì, bạn cũng nên sống trong hy vọng bởi vì mọi điều tốt đẹp trong cuộc sống đều bắt nguồn từ hy vọng. Nếu bạn không có hy vọng, thì liệu bạn có lên kế hoạch lập gia đình không? Nếu không có hy vọng, thì liệu bạn có cố gắng học một điều gì đó mới mẻ không? Hy vọng tạo sức bật cho mọi bước tiến mà chúng ta thực hiện trên đường đời.

Bạn có thể cho phép hy vọng sống trong trái tim của bạn. Hãy can đảm theo đuổi những ước mơ của mình và đừng bao giờ nghi ngờ khả năng đương đầu với những thách thức của bạn, những thách thức mà bạn chắc chắn sẽ gặp trên đường đời. Hãy tiếp tục tiến về phía trước bởi hành động sẽ tạo ra lực đẩy và lực đẩy sẽ tạo ra những cơ hội bất ngờ.

Hãy tận hưởng cuộc sống

Khi đứng chờ lấy hành lý ở sân bay, có thể bạn nghĩ đến việc nhảy lên băng tải hành lý thực hiện một chuyến dạo chơi, để cái băng tải đó đưa bạn đến bất cứ đâu trong Xứ sở Hành lý. Tất nhiên, thật điên rồ, tôi đã làm điều đó.

Dịp ấy chúng tôi ở châu Phi. Khi chúng tôi đến sân bay, tôi cảm thấy chán cái cảnh đợi lấy hành lý vậy nên tôi nói với Kyle, người chăm sóc của tôi, rằng tôi muốn nhảy lên băng tải hành lý dạo chơi một lúc. Kyle nhìn tôi như thể anh ấy đang nghĩ: “*Này, cậu điên rồ rồi sao?*”.

Nhưng Kyle lại bước tới. Anh nhắc tôi lên, và đặt xuống bên cạnh một chiếc va ly hiệu Samsonite. Thế là tôi cùng những chiếc túi xách, chiếc va li được băng tải đưa đi. Tôi ở trên cái băng tải điên rồ ấy, dạo chơi khắp khu đón khách của sân bay; và với cặp kính râm, tôi giả vờ làm một bức tượng khiến nhiều người trở mắt nhìn và chỉ tay đầy sùng sốt vì không dám chắc tôi là một người thật hay là một chiếc túi du lịch trông lạ mắt nhất thế giới.

Cuối cùng, chiếc băng tải đưa tôi tới một cái cửa nhỏ dẫn tới khu xếp hành lý ở phía sau của sân bay, nơi tôi được đón chào bởi những người làm nhiệm vụ khuôn vác. Họ cười nụ, rồi bật cười thành tiếng trước cái gã người Úc điên rồ dạo chơi trên băng tải hành lý.

“Chúa phù hộ cho cậu!”, họ nói bằng giọng khích lệ.

Những người Phi làm nhiệm vụ khuôn vác hiểu rằng đôi khi cả người lớn cũng muốn đi trên băng tải hành lý. Trẻ con không bao giờ lãng phí chất hồn nhiên. Các em tận hưởng từng phút của tuổi trẻ. Bạn và tôi nên làm tất cả những gì có thể để giữ cho niềm vui của tuổi trẻ tồn tại càng lâu càng tốt. Nếu cuộc sống của bạn thiếu những điều bất ngờ, thì bạn cũng chớ nên tức giận. Hãy thực hiện một chuyến đi trở lại bất cứ nơi nào đã từng mang đến cho bạn niềm vui thời thơ ấu. Hãy nhảy lên một tấm bạt lò xo, hãy thẳng yên cương cho một con ngựa. Hãy cho cái người lớn trong bạn tạm nghỉ một lúc.

Thình thoảng cho phép bản thân tận hưởng sự vui chơi điên rồ là điều quan trọng. Đó là thư giãn, tận hưởng những món quà của cuộc sống, và luôn nỗ lực không phải chỉ để sống mà còn để tận hưởng cuộc sống một cách đầy đủ nhất.

Trong những buổi diễn thuyết, tôi thường đứng ở mép của bục diễn thuyết, lảo đảo lảo đảo như thể tôi sắp ngã nhào xuống đất. Tôi nói với các khán thính giả rằng sống ở ranh giới của hiểm nguy chưa hẳn đã tồi tệ khi mà bạn có niềm tin vào bản thân và vào Đấng Sáng Tạo. Đó không chỉ là lời nói suông. Tôi đã khám phá mọi khía cạnh của cuộc sống cả trong công việc lẫn trong vui chơi. Cảm giác tuyệt vời nhất đến với tôi khi làm và chơi hòa quyện làm một. Tôi khuyến khích bạn tìm kiếm cảm giác đó.

Hãy sống cuộc sống cho phép bạn theo đuổi những điều kỳ diệu và thú vị mà Đấng Sáng Tạo ban cho chúng ta trên trái đất này. Thình thoảng hãy xả hơi và làm điều gì đó chỉ để lấy vui – một điều gì đó thật bất ngờ.

Hãy thay đổi tương lai của bạn

Lần đầu tiên tôi thực sự được thấy sức mạnh của niềm tin vào vận mệnh của một con người là lần đi dự một buổi họp mặt ở trường trung học. Đó là lần đầu tiên tôi được nghe một diễn giả nói chuyện. Anh ấy là người Mỹ, tên là Reggie Dabbs, và ngày hôm đó anh thực hiện buổi diễn thuyết thật không dễ dàng. Có tới 1.400 học trò tập trung nghe anh nói chuyện. Trời thì nóng nực và oi bức. Hệ thống âm thanh thì trục trặc, lúc được, lúc mất.

Khán thính giả bồn chồn không lúc nào yên, nhưng người đàn ông ấy đã hoàn toàn cuốn hút chúng tôi bằng câu chuyện của anh. Anh kể cho chúng tôi biết mẹ anh sinh ra anh khi còn ở tuổi vị thành niên, lúc đang làm nghề mại dâm ở Louisiana, và trước đó bà đã tính đến chuyện phá thai để giải quyết “vấn đề nhỏ”. May mắn cho Reggie, mẹ anh cuối cùng đã quyết định sinh ra anh. Khi mang thai, mẹ anh không có gia đình, không có nơi nương thân và buộc phải sống ở một chuồng gà.

Một đêm đang chui rúc ở đó trong sợ hãi và cô đơn, bà chợt nhớ ra rằng cô giáo cũ của bà, một người phụ nữ giàu lòng trắc ẩn, từng nói rằng bất cứ khi nào bà cần giúp đỡ thì hãy gọi điện cho cô giáo. Người giáo viên đó tên là Dabbs. Nhận được điện thoại, bà giáo ấy đã lái xe từ nhà bà ở Tennessee tới Louisiana để đón cô bé đang mang thai đã cầu cứu mình, và đưa cô về gia đình, nơi bà có chồng và sáu người con đã trưởng thành. Bà Dabbs và chồng bà đã nhận nuôi Reggie và cho anh mang họ của họ.

Cặp vợ chồng ấy đã truyền cho anh những giá trị đạo đức lớn lao, Reggie nói. Một trong những bài học đầu tiên mà họ dạy anh là, cho dù hoàn cảnh như thế nào, anh luôn có thể lựa chọn đương đầu với tình huống theo cách tích cực hoặc tiêu cực.

Reggie kể với chúng tôi rằng anh luôn luôn có những quyết định đúng đắn bởi vì anh có niềm tin vào những khả năng dành cho cuộc sống của mình. Anh không muốn làm những việc tồi tệ bởi vì anh tin có nhiều điều tốt đẹp ở phía trước. Anh đặc biệt nhấn mạnh một điều thực sự tác động sâu sắc đến tôi: “Bạn không bao giờ có thể thay đổi được quá khứ của bạn, nhưng bạn có thể thay đổi tương lai!”.

Tôi ghi sâu lời anh nói trong tim. Anh đã làm tất cả chúng tôi xúc động. Reggie cũng đã gieo một hạt giống vào trong tâm trí tôi, một ước mơ trở thành diễn giả. Tôi cảm thấy bị cuốn hút bởi thực tế cho thấy chỉ trong vài phút ngắn ngủi, người đàn ông đó đã tạo được ảnh hưởng không nhỏ đối với đám đông hàng nghìn người. Và cũng thật thú vị khi biết anh đã đi khắp thế giới để nói chuyện với mọi người – anh được trả tiền để đem đến cho mọi người hy vọng!

Ngày hôm đó, khi rời trường, tôi nghĩ, có thể một ngày nào đó mình sẽ có câu chuyện thú vị như chuyện của Reggie để chia sẻ với mọi người.

Tôi khuyến khích bạn chấp nhận rằng ngay lúc này đây có lẽ bạn chưa thể nhìn thấy một con đường nào mở ra trước mắt, nhưng điều đó không có nghĩa rằng không có con đường nào dành cho bạn. Hãy nuôi niềm tin trong tim, câu chuyện của bạn vẫn đang đợi để được mở ra, và tôi biết câu chuyện đó sẽ đầy bất ngờ!

Trong cái rủi có cái may

Khi tôi chuyển sự tập trung từ những khuyết tật về thân thể của mình sang những may mắn mà chúng mang lại, cuộc sống của tôi thay đổi một cách kỳ diệu theo hướng tốt đẹp hơn. Bạn cũng có thể làm như vậy. Nếu tôi có thể thừa nhận rằng, xét theo nhiều cách, Đấng Sáng Tạo đã ban cho tôi một món quà quý giá và đáng ngạc nhiên, thì liệu bạn có thể nhận thức được rằng trong những khiếm khuyết, thậm chí trong khía cạnh mà bạn cho là điểm yếu nhất của mình, vẫn ẩn chứa những món quà, những điều may mắn hay không?

Đó là do cách nhìn. Trong cuộc sống chúng ta không thể tránh được tất cả những điều không may. Thế nào rồi bạn cũng sẽ phải đương đầu với thách thức, thất bại. Bạn sẽ có lúc thất vọng, tức giận và đau buồn, trừ khi bạn bị giáng đòn mạnh đến mức rơi vào hôn mê. Ai cũng có lúc như vậy. Tuy nhiên, tôi khuyến khích bạn loại bỏ sự thất vọng và cay đắng. Bạn có thể bị nhấn chìm bởi một con sóng lớn, hoặc bạn có thể cưỡi con sóng đó vào bờ. Tương tự như vậy, những thách thức trong cuộc sống của bạn có thể khiến bạn gục ngã hoặc có thể khiến bạn trưởng thành hơn. Nếu bạn còn có thể thở, thì hãy biết ơn vì điều đó. Hãy sử dụng lòng biết ơn đó để vươn lên, thoát ra khỏi sự thất vọng và cay đắng. Hãy thực hiện từng bước, từng bước một. Hãy tập trung lực đẩy và tạo dựng một cuộc sống mà bạn yêu thích.

Khuyết tật về thân thể khiến tôi trở nên can đảm, để nói chuyện với người lớn, trẻ em, để tương tác. Vì khuyết tật đó mà tôi tập trung vào môn toán để tôi luôn có một đường lùi nếu việc diễn thuyết của tôi không thành công. Bấy lâu nay tôi thường nghĩ rằng thậm chí cả những đau khổ mà tôi phải chịu đựng vì khuyết tật của mình cũng giúp ích cho tôi bởi vì nhờ thế mà tôi biết xót thương người khác. Tương tự như vậy, những thất bại mà tôi từng ném trái đã dạy tôi biết quý trọng hơn đối với những thành công mà mình tạo được và biết cảm thông với những người đang phấn đấu và vấp phải thất bại.

Vượt qua thách thức hay đứng dậy sau vấp ngã và theo đuổi ước mơ của mình chẳng phải là điều dễ dàng. Cần phải có quyết tâm lớn, ấy là chưa kể đến ý thức về mục đích sống, hy vọng và niềm tin rằng bạn có tài năng, kỹ năng để chia sẻ với mọi người. Tuy nhiên, nếu bạn lựa chọn thái độ đúng đắn và cách nhìn tích cực thì bạn có thể vượt qua được những thách thức mà bạn phải đối mặt trong cuộc sống.

Gỡ bỏ những cái móc

Gỡ được tinh thần lạc quan và động lực sống khi gánh nặng đè lên bạn tưởng chừng không thể chịu đựng nổi là điều rất khó khăn. Tất cả chúng ta đều muốn hòa nhập với mọi người, nhưng có những lúc chúng ta cảm thấy mình là người ngoài cuộc.

Những nỗi bất an và hoài nghi của tôi chủ yếu nảy sinh từ những thách thức của tình trạng không có chân, không có tay. Tôi không biết những nỗi lo của bạn hiện giờ là gì nhưng tôi xin khẳng định rằng trong trường hợp của tôi, luôn giữ hy vọng là rất hữu ích. Đây là một trong những trải nghiệm về sức mạnh của hy vọng trong thế giới của tôi.

Khi tôi hai, ba tuổi, nhóm cố vấn y tế cho tôi khuyên cha mẹ tôi nên để tôi chơi với những đứa trẻ được gọi là “trẻ khuyết tật”. Cha mẹ tôi rất yêu thương và cảm thông với những trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt cũng như gia đình của trẻ khuyết tật, nhưng họ nghĩ không một đứa trẻ nào trên đời này lại nên được giới hạn trong một nhóm bạn chơi. Họ giữ niềm tin sắt đá rằng cuộc sống không có giới hạn nào hết và họ đấu tranh để biến ước mơ đó thành sự thực.

Từ khi tôi còn ở giai đoạn đầu đời, mẹ tôi đã đi đến một quyết định quan trọng. “Nicholas, con cần chơi với những đứa trẻ bình thường bởi vì con bình thường. Con chỉ khuyết thiếu chút ít thôi, chút ít thôi”, mẹ tôi nói, và thường nhắc lại điều ấy trong những năm sau đó. Mẹ tôi không muốn tôi cảm thấy mình là người bất bình thường hoặc bị hạn chế về bất cứ mặt nào. Mẹ không muốn tôi sống thu mình, nhút nhát hay bất an vì sự khác biệt về mặt thân thể so với mọi người.

Ngay từ khi đó, cha mẹ tôi đã gieo vào trái tim tôi niềm tin rằng tôi có quyền được sống một cuộc sống mà không bị khuôn trong một nhãn mác hay một giới hạn nào cả. Bạn cũng có cái quyền đó. Bạn nên đòi được giải phóng khỏi bất cứ sự phân loại, bất cứ giới hạn nào mà người khác cố tình áp đặt cho bạn. Vì tôi khuyết thiếu chân tay, nên tôi rất nhạy cảm trước thực tế rằng có những người chấp nhận những gì người khác nói về mình và tự giới hạn cuộc sống của mình mà không hay biết. Các nhãn mác có thể cung cấp cho chúng ta một nơi ẩn náu tạm thời. Một số người sử dụng chúng như những cái cơ để biện hộ cho sự thiếu cố gắng của mình. Những người khác vượt ra khỏi những cái nhãn mác đó, những giới hạn mà người khác áp đặt cho mình. Rất nhiều, rất nhiều người bị gắn mác “khuyết tật”, nhưng họ đã vươn lên, sống một cuộc sống sôi nổi, đầy nhiệt huyết và làm được những việc quan trọng. Tôi khuyến khích bạn vượt ra khỏi những gì trói buộc, hạn chế bạn, cản trở bạn khám phá và phát triển tài năng, khả năng của bạn.

Hãy dũng cảm giải phóng mình khỏi những giới hạn để bay đến bất cứ nơi đâu trí tưởng tượng đưa bạn đến. Bạn có thể đón đợi những thách thức với tinh thần lạc quan. Hãy đón nhận chúng như đón những trải nghiệm giúp bạn rèn luyện tính cách. Hãy học những bài học từ khó khăn, thách thức và hãy cố gắng hết sức để vượt qua chúng.

Hãy vui cười

Năm tôi mười ba tuổi, một buổi sáng tôi thức dậy và phát hiện thấy một cái mụn sưng tấy trên mũi mình. Đó là một cái mụn to tướng, đỏ ửng như một quả cà chua chín.

“Nhìn này, điên thật”, tôi nói với mẹ.

“Chớ có cào cái mụn đó ra”, mẹ tôi nói.

Làm thế nào mình cào nó đi được cơ chứ? Tôi tự hỏi.

Tôi đi đến trường và cảm thấy mình là một gã xấu xí nhất trên đời. Mỗi lần đi qua một phòng học và nhìn hình ảnh của mình hiện ra trên cửa kính là tôi chỉ muốn chạy trốn. Những đứa trẻ khác nhìn chăm chăm vào cái mụn của tôi. Tôi cứ hy vọng cái mụn đáng ghét ấy sẽ tự biến mất, nhưng hai ngày sau nó thậm chí còn mọc to hơn và khiến cả vùng mặt xung quanh 60 độ sưng lên. Tôi bắt đầu nghĩ nó cứ phát triển như thế thì rồi một ngày nào đó nó sẽ nặng hơn cả phần còn lại của cơ thể tôi.

Cái mụn gớm ghiếc ấy không biến mất! Cái mụn to tướng ấy cứ lồ lộ trên mặt tôi suốt tám tháng. Tôi cảm thấy mình như chú tuần lộc mũi đỏ Rudolph. Cuối cùng mẹ đưa tôi tới một bác sĩ chuyên khoa da liễu. Tôi nói với ông ấy rằng tôi muốn cái mụn đó bị loại bỏ cho dù tôi phải chịu một cuộc phẫu thuật lớn. Ông ấy kiểm tra cái mụn bằng một chiếc kính phóng đại to tướng – như thể ông ấy không nhìn thấy cái mụn – rồi nói: “Hừm. Nó không phải là một cái mụn đâu”.

Dù nó là cái gì đi nữa, tôi nghĩ, chúng ta hãy loại bỏ nó đi, được không?

“Đó là một tuyến dầu bị sưng tấy”, ông ấy nói. “Tôi có thể cắt bỏ nó hoặc đốt nó, nhưng dù làm cách nào đi nữa thì nó vẫn để lại một cái sẹo lớn hơn cả cái nốt đỏ bé xíu này”.

Cái nốt đỏ bé xíu ư?

“Cái mụn đó to đến nỗi cháu không thể nhìn bao quát được nó”, tôi cãi lại.

“Cháu muốn mang sẹo cả đời sao?”, ông ấy hỏi.

Thế là cái mụn khổng lồ đó cứ nằm chễm chệ trên mũi tôi. Tôi cầu nguyện và buồn bực vì nó trong một thời gian, nhưng cuối cùng tôi cũng hiểu ra rằng cái mụn to như một cái bóng đèn đỏ ửng ấy không khiến người ta chú ý hơn là sự khuyết thiếu chân tay của tôi. *Nếu mọi người không sẵn lòng nói chuyện với tôi, thì đó là sự mất mát của họ*, tôi nghĩ.

Nếu tôi bắt gặp ai nhìn chăm chăm vào cái mụn đó, thì tôi lại làm trò cho người đó cười. Tôi nói rằng tôi đang mọc thêm một cái mũi mới để đem bán ở chợ đen. Khi mọi người thấy tôi lạc quan như vậy, họ cười và tỏ ra thông cảm. Xét cho cùng, ai mà chẳng từng bị mụn nhọt nhỉ? Ngay cả Brad Pitt cũng có mụn nữa là.

Đôi khi, chúng ta tự làm cho những vấn đề nhỏ nhặt trở thành việc lớn bằng cách coi chúng là quá nghiêm trọng. Có một cái

mụn là chuyện thường. Tất cả chúng ta đều không hoàn hảo, vài người trong chúng ta đẹp hơn những người khác, nhưng đã là con người thì ai mà chẳng có những khiếm khuyết và thiếu sót. Điều quan trọng là đừng coi mỗi một nếp nhăn hoặc mỗi một cái mụn là vấn đề quá nghiêm trọng bởi vì một ngày nào đó bạn sẽ gặp phải những vấn đề thực sự nghiêm trọng. Khi đó bạn sẽ đương đầu với nó như thế nào?

Vậy hãy luôn chuẩn bị để lạc quan trước những cú đánh nhẹ vào đầu và những cú va chạm nhỏ ở mũi. Răng tiếng cười sản sinh ra hoóc-môn endorphin, giúp giảm sự căng thẳng cho cơ thể, tăng cường hệ thống miễn dịch và cải thiện sự lưu thông máu, đồng thời tăng lượng ôxy lên não. Không tồi, phải không bạn? Các cuộc nghiên cứu còn cho thấy rằng cười làm cho bạn trở nên hấp dẫn hơn. Quá là nhiều mối lợi!

Bền lòng trong gian khó

Khi tôi nói với các khán thính giả của mình hãy hy vọng vào những ngày tốt đẹp hơn sẽ đến, tôi đã nói từ chính kinh nghiệm của mình. Bạn có thể tin vào những gì tôi nói, bởi vì tôi đã trải nghiệm điều đó rồi. Trong cuộc đời đã có lúc tôi từ bỏ hy vọng. Thời kỳ u ám trong tuổi thơ có thể nói là hạnh phúc của tôi đến khi tôi khoảng mười tuổi. Những ý nghĩ tiêu cực lấn át tôi. Dù tôi cố gắng lạc quan và quyết tâm và sáng tạo đến mức nào, tôi vẫn phải đối mặt với thực tế rằng có những việc tôi không thể làm được. Một số việc đơn giản là việc sinh hoạt hàng ngày. Điều đó thực sự khiến tôi buồn bực, chẳng hạn tôi không thể lấy được chai sô-đa từ trong tủ lạnh ra như những đứa trẻ khác. Tôi không thể tự lo chuyện ăn uống của mình và tôi ghét phải nhờ người khác cho tôi ăn. Tôi cảm thấy thật tệ khi người khác phải dùng bữa ăn của mình để giúp tôi ăn uống.

Còn nữa, trong giai đoạn đó có những vấn đề lớn hơn ám ảnh cuộc sống của tôi. Liệu tôi có bao giờ tìm được một người vợ yêu tôi hay không? Làm thế nào tôi có thể nuôi được vợ con? Làm thế nào tôi có thể bảo vệ được vợ con nếu họ bị đe dọa?

Tôi đã từng nghĩ mục đích của Chúa trong việc tạo ra tôi trên đời này là để hợp tác với Ngài trong một phép màu để thế giới biết rằng Chúa là có thật. Tôi đã nghĩ nếu Chúa cho tôi chân tay thì tôi có thể xuất hiện trên truyền hình quốc gia và cả nước sẽ biết được sức mạnh của Chúa.

Tôi đã cầu nguyện, đã hỏi Chúa tại sao Ngài không cho tôi thứ mà Ngài cho những người khác. *Con đã làm gì sai ư? Đó là lý do Ngài không đáp lại khi con cầu xin Ngài cho con chân tay ư? Tại sao Chúa không giúp con? Tại sao Ngài bắt con phải chịu đựng đau khổ?*

Tôi đã để cho những nỗi lo lắng và sợ hãi điều khiển mình. Những chuyện tồi tệ đối với tôi phủ bóng đen lên những điều tốt đẹp. Tôi mất hy vọng. Hãy tin tôi, mất hy vọng còn tệ hơn mất chân tay. Nếu bạn đã từng trải nghiệm sự đau khổ và chán nản, chắc hẳn bạn biết cảm giác thất vọng tệ đến mức nào. Hơn bao giờ hết, tôi cảm thấy tức giận, đau đớn và hoang mang.

Hầu hết mọi người đều có những ý nghĩ đó. Một lúc nào đó bạn có thể tự hỏi liệu mình có thể có một mối quan hệ lâu dài, một công việc tốt, một nơi an toàn để sống hay không. Trăn trở về tương lai cũng là điều bình thường và lành mạnh bởi đó là cách chúng ta phát triển một tầm nhìn cho tương lai của mình. Vấn đề xảy ra khi những ý nghĩ tiêu cực che khuất tầm nhìn về tương lai của chúng ta, phủ bóng đen lên tâm trí của chúng ta. Tôi cầu nguyện và nhắc mình nhớ Lời của Chúa. Nhờ thế tôi biết rằng Chúa luôn ở bên tôi. Ngài không bao giờ bỏ tôi. Ngài chưa bao giờ quên tôi.

Chúa tạo ra những thách thức đều vì những điều tốt đẹp. Hãy tin vào sự hứa hẹn của Chúa, cho dù bạn thấy gì từ thế giới bên ngoài. Chúa nhân từ. Nếu Chúa cho phép điều tồi tệ xảy ra, dù bạn có thể không hiểu, bạn vẫn có thể hy vọng vào lòng nhân từ của Ngài.

Tầm nhìn vượt khó

Khi còn nhỏ tôi cứ ngỡ không một ai trên đời này ở trong hoàn cảnh tồi tệ hơn hoàn cảnh của tôi. Thế rồi, năm mười ba tuổi tôi đọc được một bài báo nói về một người đàn ông gặp phải tai nạn thảm khốc. Anh ấy bị liệt, không thể cử động, không thể nói được và suốt phần còn lại của cuộc đời anh phải gắn mình với chiếc giường. Tôi không thể tưởng tượng nổi hoàn cảnh bi đát đó.

Câu chuyện của anh đã mở mắt cho tôi và giúp tôi mở rộng tầm nhìn của mình. Tôi hiểu rằng trong khi tình trạng thiếu chân tay đặt ra cho tôi nhiều thách thức, tôi vẫn có nhiều điều để biết ơn, vẫn còn nhiều khả năng có thể xảy ra trong cuộc sống của tôi.

Tin vào vận mệnh của mình là điều có thể tạo ra sức mạnh lớn lao. Nhận thức đầy đủ về các khả năng sẽ xảy ra trong cuộc sống không phải là một quá trình có thể có trong một sớm một chiều, mà là một quá trình dần dần. Mười lăm tuổi, tôi khám phá câu chuyện về người đàn ông bị mù trong sách Phúc âm của Thánh John. Ông ấy bị mù bẩm sinh, và khi các tông đồ của Chúa Jesus gặp ông, họ hỏi người thầy của mình: “Ai làm nên tội, người đàn ông này hay cha mẹ của ông ta, mà ông ta sinh ra lại bị mù thế này?”.

Tôi cũng đã tự đặt ra cho mình câu hỏi đó. *Cha mẹ tôi đã làm gì nên tội? Tôi đã làm gì nên tội? Nếu không thì tại sao tôi lại sinh ra không có chân tay?*

Chúa Jesus đáp: “Cả người đàn ông này lẫn cha mẹ của ông ta đều không làm gì nên tội cả. Ông ta bị mù nhưng việc của Chúa Trời sẽ hiển lộ nơi ông ta đây”.

Khi người đàn ông mù nghe thấy lời giải thích đó, tầm nhìn của ông về tương lai và về những khả năng sẽ xảy ra đã thay đổi. Bạn có thể tưởng tượng được truyện ngụ ngôn này có tác động tới tôi như thế nào khi tôi là một đứa trẻ mới lớn, ý thức rõ ràng về khuyết tật và về sự phụ thuộc của mình vào người khác. Bỗng nhiên tôi nhìn thấy một khả năng mới. Tôi không phải là một gánh nặng. Tôi không phải là kẻ thất bại. Tôi không phải là một phận người bị trừng phạt. Tôi là sự sáng tạo đặc biệt để Chúa hiển lộ công việc của Người qua tôi.

Khi tôi đọc đoạn Kinh Thánh đó, cảm giác thanh thản mà tôi chưa từng biết tới dâng trào. Tôi đã luôn hỏi tại sao mình lại sinh ra không tay chân, nhưng lúc đó tôi hiểu rằng chỉ có Chúa mới biết câu trả lời. Tôi đơn giản phải chấp nhận điều đó và tin vào các khả năng mà Chúa sẽ mang đến cho tôi.

Không một ai trên đời này biết tại sao tôi sinh ra không có tay chân, cũng như không ai biết tại sao người đàn ông mù trong câu chuyện nói trên sinh ra với đôi mắt mù lòa. Chúa Jesus đã nói rằng điều đó xảy ra để công việc của Người được hiển lộ.

Những lời đó mang đến cho tôi cảm giác vui mừng và ý thức về một nguồn sức mạnh lớn lao. Lần đầu tiên trong đời tôi ý thức được rằng, việc tôi không thể hiểu tại sao tôi sinh ra không có tay, không có chân không có nghĩa là Đấng Sáng Tạo đã bỏ rơi tôi. Người đàn ông mù đó đã được chữa khỏi mắt để phục vụ mục đích của Chúa. Khi còn nhỏ, tôi không thể biết được khuyết tật của tôi sẽ giúp tôi mang thông điệp hy vọng đến nhiều quốc gia, tới hàng triệu con người.

Bạn phải hiểu rằng đôi khi trong cuộc đời sẽ không có được những câu trả lời mà vào lúc này đây bạn đang tìm kiếm. Bạn phải sánh bước cùng với niềm tin. Tôi đã phải học cách để tin vào các khả năng dành cho cuộc sống của mình. Nếu tôi có được niềm tin đó, thì bạn cũng có thể.

Hoàn cảnh khó khăn và chán nản thì có gì vui đâu. Bạn không cần phải ghét và thích những hoàn cảnh đó. Nhưng bạn hãy tin vào khả năng về những ngày tốt đẹp hơn sẽ đến, và về một cuộc sống tràn đầy ý nghĩa và hạnh phúc.

Loại bỏ những ý nghĩ tiêu cực

Mười một tuổi, tôi bước vào giai đoạn của tuổi mới lớn đầy nhạy cảm, cái giai đoạn mà não của chúng ta tạo ra các kết nối và các chất hóa học lạ lùng lan tỏa khắp cơ thể. Những đứa con trai, con gái khác ở tuổi tôi đã bắt đầu cặp đôi, khiến cho cảm giác lẻ loi trong tôi càng tăng lên. *Liệu trên đời này có cô gái nào lại cần một người bạn trai không thể cầm tay mình hoặc khiêu vũ với mình không?*

Dù không ý thức, tôi cũng đã cho phép những ý nghĩ u ám và cảm giác tiêu cực ấy đè nặng lên tinh thần của mình và để cho gánh nặng đó ngày càng tăng. Thường thì những ý nghĩ đó len lén đi vào tâm trí tôi trong những đêm tôi không tài nào chợp mắt, hoặc khi tôi cảm thấy mệt mỏi sau một ngày dài ở trường. Chắc hẳn bạn biết cái cảm giác đó; chắc hẳn cũng có lúc bạn mệt mỏi, cảm thấy như thể gánh nặng của cả thế giới đang đè lên vai bạn. Ai trong chúng ta cũng đều trải qua những lúc tâm trạng chùng xuống như vậy, đặc biệt khi chúng ta mất ngủ, ốm yếu, hoặc khi những thách thức khác làm chúng ta cảm thấy bị tổn thương.

Không một ai trên đời này lúc nào cũng được hạnh phúc, lúc nào cũng phấn khởi. Nếu như có lúc bạn thấy tâm trạng chán nản thì điều đó cũng tự nhiên thôi. Sự chán nản cũng có mục đích của nó đấy. Theo các nghiên cứu tâm lý gần đây, tâm trạng chán nản có thể khiến bạn đánh giá công việc của mình bằng con mắt nghiêm khắc hơn, giàu tính phân tích hơn. Cách nhìn đó là hữu ích khi bạn thực hiện các việc như cân đối thu chi, tính thuế, hay biên tập một bài báo. Ý nghĩ tiêu cực có thể sản sinh ra kết quả tích cực, miễn là bạn nhận thức một cách rõ ràng về chúng và kiểm soát được chúng. Chỉ khi bạn để cho cảm xúc điều khiển hành động của mình thì bạn mới phải đối mặt với nguy cơ rơi vào tình trạng trầm cảm và có hành vi tự hủy hoại bản thân.

Điều then chốt là hãy kiên quyết không để cho cảm xúc tiêu cực hoặc cảm giác chán nản, tuyệt vọng điều khiển chúng ta. May mắn thay, bạn cũng như tôi, chúng ta hoàn toàn có đủ khả năng để điều chỉnh thái độ. Khi bạn phát hiện thấy ý nghĩ tiêu cực đang lan tràn trong tâm trí mình, bạn có thể chọn nhấn nút “tắt”. Hãy nhận biết các cảm xúc, những ý nghĩ tiêu cực và xác định rõ nguyên nhân gây ra chúng, nhưng hãy tập trung tâm trí vào các giải pháp thay vì vào các vấn đề. Tôi nhớ khi học Kinh Thánh, tôi được xem một bức tranh mang tên “Khí giới của Chúa Trời” trong đó có chiếc giáp che ngực tượng trưng cho sự ngay thẳng, chiếc thắt lưng tượng trưng cho sự thật, chiếc khiên tượng trưng cho đức tin, thanh kiếm tượng trưng cho tinh thần và chiếc mũ giáp tượng trưng cho sự cứu rỗi. Tôi biết rằng tất cả những thứ đó là vũ khí mà một cậu bé theo đạo Cơ Đốc sẽ cần đến. Tôi hiểu Chúa nhắc nhở các con chiên của Người hãy dùng thanh kiếm để đấu tranh với những ý nghĩ tiêu cực. Thanh kiếm đó là Kinh Thánh. Và trong cuộc sống bạn cũng thường gờ chiếc khiên của đức tin lên để bảo vệ bản thân.

Nếu bạn cảm thấy bị lấn át bởi tâm trạng u ám, bạn không nhất thiết phải đương đầu với nó một mình. Những người yêu thương bạn không bao giờ cảm thấy bạn là gánh nặng. Họ muốn giúp bạn. Nếu bạn cảm thấy không thể tâm sự với họ, hãy tìm đến các chuyên gia ở trường học, nơi làm việc hoặc ở cộng đồng. Bạn không đơn độc đâu bạn ạ.

Hãy cứ là chính mình

Mình thực sự là một đứa trẻ có vẻ ngoài dị dạng, tôi nghĩ khi nhìn mình trong gương vài phút sau một ngày đặc biệt tồi tệ. Tôi cho phép mình chìm trong cảm giác đau khổ và tủi thân khoảng năm phút. Cảm giác đau khổ tràn ngập trong tôi. Tôi cho phép mình gặm nhấm cảm giác tủi thân trong năm phút. Nhưng rồi một giọng nói vang lên từ sâu thẳm trong lòng: *Thôi mà, như mẹ của mình vẫn nói, mình chỉ bị khuyết thiếu chút ít về hình thể thôi, nhưng mình cũng có những nét đẹp mà.*

Tôi nghĩ, *thử kể tên một nét xem nào. Ta thách mi đấy. Hãy tìm ra một nét thôi, như thế là đủ.*

Tôi ngắm kỹ hình ảnh phản chiếu của mình lâu hơn nữa và cuối cùng tôi cũng thấy được điều gì đó tích cực.

Mình có đôi mắt đẹp. Bọn con gái nói với mình rằng mình có đôi mắt đẹp. Nếu không có gì khác thì mình cũng có nét đẹp đó! Và không ai có thể thay đổi nét đẹp đó ở mình. Mắt mình sẽ không bao giờ thay đổi, vậy nên mình sẽ luôn có đôi mắt đẹp.

Khi bạn cảm thấy tinh thần suy sụp bởi vì bạn bị người khác làm tổn thương hoặc bị bắt nạt, bị miệt thị, hãy nhìn vào gương và tìm một nét đáng yêu ở bạn. Đó không nhất thiết phải là một nét đẹp về hình thức. Đó có thể là một tài năng, một đặc điểm, hoặc một điều gì khác khiến bạn cảm thấy tự tin về bản thân. Hãy chú ý đến điều đặc biệt đó trong một thời gian. Hãy cảm thấy mình may mắn vì có điều đặc biệt đó, và hãy ý thức rằng vẻ đẹp và giá trị của bạn bắt nguồn từ chính bạn, con người có một không hai mà Thượng Đế tạo ra.

Đừng lảng tránh và tuyên bố rằng “Mình chẳng có gì đặc biệt hết”.

Chúng ta quá khắt khe với bản thân, nhất là khi chúng ta so sánh mình với người khác một cách thiếu tích cực. Tôi nhận ra điều này khi nói chuyện với các bạn trẻ. Đó là lý do tại sao tôi lại nhấn mạnh với họ: “Tôi yêu con người của các bạn. Đối với tôi các bạn ai cũng đẹp”.

Phản ứng thường thấy trước những lời giãi dị đó của tôi bắt đầu bằng những tiếng thì thầm hoặc những nụ cười được che giấu. Tôi nhìn xuống đám đông khán thính giả và thấy một cô bé cúi đầu hoặc một cậu bé lấy tay che mặt. Rồi những cảm xúc mạnh mẽ lan tỏa khắp khán phòng. Những giọt nước mắt lặn trên những đôi má trẻ trung. Những đôi vai rung lên theo những tiếng nấc. Những cô bé ngồi chụm lại với nhau. Những cậu bé rời khỏi phòng để giấu khuôn mặt tràn ngập niềm xúc động.

Sau các buổi diễn thuyết, các khán thính giả xếp hàng để ôm hôn tôi và để chia sẻ cảm xúc của họ. Một lần nữa, niềm xúc động lại trào dâng trong tôi và trong họ. Thường thì họ đứng xếp hàng hàng giờ để được bày tỏ cảm xúc và tình cảm.

Tôi là một anh chàng đẹp trai đấy chứ, nhưng mọi người không đứng xếp hàng hàng giờ chỉ để ôm hôn tôi bởi vì tôi có vẻ ngoài bánh bao. Điều thực sự thu hút họ là, tôi đã giải phóng hai nguồn sức mạnh mà nhiều người còn thiếu trong cuộc sống của họ: tình yêu vô điều kiện và sự chấp nhận bản thân.

Khi bạn bị tổn thương, bạn dựng lên quanh mình những bức tường để giúp cho mình khỏi bị tổn thương thêm nữa, nhưng bạn không thể dựng một bức tường bên trong xung quanh trái tim bạn. Và nếu bạn yêu thương bản thân mình vì tất cả những

vẻ đẹp bên trong và bên ngoài, thì người khác sẽ bị bạn cuốn hút, và họ cũng sẽ thấy được vẻ đẹp của bạn.

Hãy vượt ra ngoài bản thân bạn

Năm đó tôi mười sáu tuổi, mỗi khi tan học, tôi thường phải đợi xe buýt cả tiếng đồng hồ để về nhà. Trong lúc chờ đợi, tôi nói chuyện với các học sinh khác hoặc với một người đàn ông tên là Arnold. Ông không phải là hiệu trưởng cũng không phải là giáo viên trường. Ông chỉ là người trông nom trường sở. Nhưng ông là một trong những người tỏa sáng từ bên trong. Ông thanh thản và yên tâm với bản thân, thoải mái trong bộ đồng phục của người lao động đến mức mọi người đều kính trọng và muốn được gần gũi ông.

Ông Arnold là người có tâm hồn và rất sáng suốt, thường giữ vai trò chủ đạo trong cuộc thảo luận của những học sinh theo đạo Cơ Đốc. Ông mời tôi tham gia, mặc dù tôi nói với ông rằng tôi không phải là một nhân vật quan trọng. Nhưng tôi thích ông nên quyết định tham gia các buổi thảo luận.

Trong các cuộc trao đổi đó, ông Arnold khuyến khích các bạn trẻ nói về cuộc sống của họ, nhưng tôi luôn từ chối đề nghị của ông. Trong ba tháng, tôi cứ một mực nói: “Cháu chẳng có chuyện gì để kể đâu”.

Cuối cùng ông Arnold cũng thuyết phục được tôi. Các bạn học của tôi rất cởi mở và thoải mái trong việc chia sẻ cảm xúc và trải nghiệm của họ, vậy nên cuối cùng tôi cũng vui vẻ nói về bản thân. Tôi căng thẳng đến mức đã chuẩn bị sẵn những tấm thẻ ghi những điểm chính mà tôi sẽ nói.

Tôi không mong mình sẽ gây ấn tượng cho bất cứ ai. Tôi chỉ muốn vượt qua chuyện đó và thoát khỏi nó, tôi tự nhủ như vậy. Tôi phần nào cũng muốn cho các bạn học thấy rằng tôi cũng có những tâm tư, tình cảm, có nỗi đau, nỗi sợ hãi giống họ.

Trong mười phút, tôi đã nói về cuộc sống và cảm giác của tôi khi lớn lên mà không có tay chân. Tôi kể chuyện buồn và cả chuyện vui của cuộc đời mình. Tôi không muốn mình giống một nạn nhân, vậy nên tôi đã nói về những thành tích của tôi. Vì đó là nhóm các học sinh theo đạo Cơ Đốc, nên tôi nói rằng có những lúc tôi cảm thấy Chúa bỏ quên tôi, rằng tôi là một trong những sai lầm của Người. Sau đó tôi giải thích quá trình tôi dần dần hiểu ra rằng có thể trên đời này có một kế hoạch dành cho tôi mà hiện tại tôi chưa thể khám phá ra.

“Dần dần tôi học được cách để tin rằng tôi không phải là một sai lầm của Chúa”, tôi nói, cố cười vui vẻ.

Tôi cảm thấy nhẹ nhõm đến mức muốn khóc khi tôi mở lòng được đến mức ấy. Thật ngạc nhiên, hầu hết các bạn học có mặt ở trong phòng đều khóc.

“Cháu nói dở lắm phải không?”, tôi hỏi ông Arnold.

“Không đâu Nick”, ông nói. “Cháu tuyệt lắm”.

Thoạt đầu tôi cứ nghĩ ông ấy chỉ tỏ ra lịch sự và tử tế còn những học sinh khác trong nhóm thì giả vờ cảm động. Họ là những người theo đạo Cơ Đốc mà, đương nhiên họ phải tỏ ra lịch sự và tử tế. Nhưng rồi một cậu con trai trong nhóm mời tôi đến nói chuyện với nhóm thiếu niên ở giáo xứ của cậu. Sau đó tôi lại nhận được lời mời đến nói chuyện tại một lớp học giáo lý. Trong hai năm tiếp theo, tôi nhận được hàng chục lời mời đến chia sẻ câu chuyện đời mình với các nhóm giáo dân trẻ, các tổ chức thanh

thiếu niên, và các câu lạc bộ phục vụ cộng đồng.

Trước đó tôi đã lánh tránh các nhóm bạn Cơ Đốc ở trường bởi tôi không muốn bị gán mác là con của nhà truyền giáo và là nhà cải cách hăng hái chỉ biết đến tôn giáo. Tôi hành động một cách cứng rắn, gan góc và đôi khi đáng ghét để có thể được chấp nhận như một người bình thường. Sự thật là chính tôi cũng chưa chấp nhận bản thân mình.

Tất nhiên, Chúa có khiếu hài hước. Người đã lôi cuốn tôi vào cái việc nói chuyện với chính nhóm người mà tôi lánh tránh, và thông qua việc đó Người đã tiết lộ mục đích sống của tôi trên đời này. Người đã chỉ cho tôi thấy rằng cho dù không hoàn hảo, tôi vẫn có những điều quý giá để chia sẻ, để làm vui bớt những gánh nặng của người khác.

Bạn cũng có những điều quý giá để chia sẻ với người khác đấy. Chúng ta chia sẻ với nhau sự chưa hoàn hảo của mình. Chúng ta cần chia sẻ những món quà đẹp đẽ mà tạo hóa và cuộc đời đã ban cho. Hãy nhìn vào bên trong tâm hồn bạn. Có một ngọn đèn ở trong đó, một ngọn đèn đang đợi để tỏa sáng.

Lời khuyên của tôi trong việc tìm niềm hạnh phúc từ bên trong là vượt ra ngoài bản thân bạn, sử dụng tài năng, trí tuệ và tính cách của bạn để làm cuộc sống tốt đẹp hơn cho người khác. Tôi đã được nhận món quà đó và tôi không cường điệu khi nói rằng nó đã làm thay đổi cuộc đời tôi.

Hãy trân trọng sự độc đáo của bản thân

Con người chúng ta khá ngốc nghếch. Chúng ta dành nửa đời cố gắng làm cho mình phù hợp với đám đông và dành một nửa thời gian còn lại để trở nên nổi bật giữa đám đông. Tôi cảm thấy hối hận vì điều đó, và tôi chắc chắn rằng bạn cũng vậy. Tại sao vậy? Bởi vì đó dường như là tình trạng chung, một phần của bản chất con người. Tại sao chúng ta lại không thể thoải mái với bản thân, tại sao chúng ta lại không ý thức được rằng chúng ta là sản phẩm của Đấng Sáng Tạo, được tạo ra để phản ánh vẻ đẹp của Người?

Khi còn là một cậu học trò, tôi cố gắng đến tuyệt vọng để khiến mình hợp với đám đông, giống như hầu hết bạn bè ở tuổi mới lớn. Bạn đã bao giờ nhận thấy rằng ngay cả những bạn tuổi mới lớn muốn trở nên “khác người” cũng thường giao du với những bạn có cách ăn mặc, nói năng và hành động giống mình? Có gì không ổn đây? Làm sao bạn lại có thể là *người ngoài cuộc* được nếu tất cả những người bạn giao du đều mặc quần áo đen, nhuộm móng tay đen, tô son môi đen, kẻ mắt đen? Và nếu bạn ăn mặc giống y như họ, thì làm như thế cũng đâu có khiến bạn trở thành *người trong cuộc* được, đúng không?

Những hình xăm và những chiếc khoen được sử dụng như một tuyên bố của chủ nghĩa cá nhân thô kệch. Thời nay các bà mẹ mẫu mực xuất hiện ở quầy thực phẩm cũng xỏ khoen và xăm mình. Chắc chắn phải có một cách tốt hơn để tôn vinh cá tính của bạn ngoài việc chạy theo mốt và xu hướng thời trang, đúng không bạn?

Tôi đã trang bị cho mình một thái độ mà tôi nghĩ có thể cũng giúp ích cho bạn. Tôi đã xác định rằng vẻ đẹp nằm ở chính sự khác biệt, rằng tôi đẹp chính là vì tôi không giống bất cứ ai. Tôi là tôi, độc nhất vô nhị. Không ai gọi tôi là “trung bình” hoặc “chỉ là một đứa con trai khác thôi”. Tôi có thể không nổi trội giữa đám đông, nhưng tôi thực sự khác biệt.

Thái độ đó giúp ích rất nhiều bởi vì tôi thường khiến cho trẻ em cũng như người lớn phản ứng một cách lạ lùng khi họ nhìn thấy tôi lần đầu. Khi tôi cảm thấy muốn vui đùa, trong con mắt của mọi người tôi là người biết tận dụng đầy đủ lợi thế từ sự độc đáo của mình. Tôi thích dạo chơi quanh các khu mua sắm cùng với các anh chị em họ và bạn bè. Cách đây mấy năm, một hôm chúng tôi tới một khu mua sắm và phát hiện một cửa hàng bán đồ lót của hãng Bonds trưng bày những bộ đồ bó sát người.

Ma-nơ-canh nam của cửa hiệu đó mặc trên người một chiếc quần lót màu trắng mờ của hãng Bonds. Chàng ma-nơ-canh đó có thân hình giống hệt tôi: không có tay, không có chân. Thật tình cờ, hôm đó tôi cũng đang mặc một chiếc quần hiệu Bonds, vậy nên các anh chị em họ và tôi quả quyết rằng tôi có thể làm một ma-nơ-canh của cửa hiệu thời trang. Chúng tôi vào trong cửa hiệu. Các anh chị em họ đẩy tôi đến gian trưng bày sản phẩm. Và thế là tôi điem nhiên đứng bên cạnh anh chàng ma-nơ-canh.

Trong năm phút tiếp theo, tôi đã thu hút được sự chú ý của người qua lại. Bất cứ khi nào có người đi mua sắm dừng lại nhìn mình, tôi lại làm điệu bộ giật giạt cơ mặt, mỉm cười, nhăn mặt, hoặc cúi đầu chào khiến họ vô cùng sửng sốt và bàng hoàng! Tất nhiên trò chơi đó gây ra những trận cười rũ rượi cho mấy kẻ đồng mưu với tôi ở bên ngoài cửa hàng. Sau sự việc đó, các anh chị em họ bảo rằng nếu như công việc diễn thuyết của tôi không được thuận lợi thì bất cứ lúc nào tôi cũng có thể tìm được việc làm tại một cửa hàng thời trang với vai trò của một ma-nơ-canh.

Dù không phải lúc nào bạn cũng biết ơn sự khác biệt của bản thân mình, bạn hãy cảm ơn Chúa vì Ngài đã tạo ra bạn, một sự sáng tạo tuyệt vời. Hãy nhờ Chúa chỉ cho bạn biết cách sử dụng sự khác biệt đó để giúp ích cho những người khác hoặc để làm rạng danh Ngài.

Học hỏi từ sự thất bại

Chúng ta có thể chọn phản ứng buông trôi trong thất vọng hoặc bỏ cuộc trước mắt mắt, hoặc chúng ta có thể để cho mắt mắt hoặc thất vọng phục vụ lại chúng ta như những kinh nghiệm quý báu và là động cơ thúc đẩy chúng ta tự hoàn thiện mình. Một người bạn của tôi là huấn luyện viên thể hình, và tôi từng nghe anh ấy nói với các khách hàng, những người tập chống đẩy rằng “hãy tìm đến thất bại”. Anh ấy nói thể nghe có vẻ như chẳng phải đang khích lệ người khác, đúng không bạn? Nhưng, quả thực, thuyết mà anh bạn tôi nói đến là hãy tiếp tục chống đẩy cho tới khi cơ bắp của bạn mỏi như để lần sau bạn có thể vượt qua giới hạn đó và khiến cho mình trở nên khỏe hơn.

Một trong những chìa khóa để thành công trong thể thao và trong công việc của bạn là luyện tập. Tôi nghĩ luyện tập chính là trải qua thất bại để đi đến thành công, và có một ví dụ hoàn hảo liên quan đến tôi và chiếc điện thoại di động của tôi. Bạn có thể sẽ nghĩ chiếc điện thoại thông minh là một phát minh vĩ đại, nhưng với tôi nó là một món quà từ thiên đường. Đôi khi tôi nghĩ các nhà phát minh chắc hẳn đã nghĩ đến tôi khi họ tạo ra cái thiết bị cá nhân mà ngay cả một gã không có chân tay cũng có thể sử dụng để nói chuyện điện thoại, gửi email, nhắn tin, nghe nhạc, ghi âm những bài diễn thuyết, theo dõi dự báo thời tiết và các sự kiện diễn ra trên thế giới bằng cách gõ hai ngón chân lên bàn phím.

Chiếc điện thoại thông minh không hẳn được thiết kế một cách hoàn hảo dành cho tôi bởi vì hai ngón chân của tôi, bộ phận duy nhất của tôi có thể sử dụng để chạm vào phím và màn hình điện thoại, lại cách miệng tôi, bộ phận có thể phát ra tiếng nói, một khoảng cách khá xa! Tôi phải tính đến một cách để đưa chiếc điện thoại di động đến gần miệng hơn sau khi tôi đã bấm số bằng mẫu bàn chân trái. Phương pháp mà tôi phát minh ra đã tạo nên ý nghĩa mới cho thuật ngữ “điện thoại gập”⁽¹⁾ và mang đến cho tôi một bài học đau đớn về vai trò của thất bại đối với thành công. Tôi đã dùng trọn một tuần cố sử dụng bàn chân nhỏ của mình để tập búng cái điện thoại di động lên vai, nơi tôi có thể kẹp nó dưới cằm để nói chuyện. Trong giai đoạn thử đi thử lại để tìm ra một cách khả thi, tôi đã nhiều lần ném mùi thất bại. Mặt tôi bị chiếc điện thoại đập vào thậm chí đến mức trông giống như thể đã bị ai đó phang cả túi đựng tiền xu vào mặt.

Tôi sẽ không nói cho bạn biết tôi đã tự làm đau đầu và mũi bằng điện thoại di động bao nhiêu lần – hoặc bao nhiêu chiếc điện thoại di động đã hỏng một cách bí ẩn trong quá trình luyện tập. Tôi có thể trả tiền để mua thuốc và để thay điện thoại mới. Nhưng điều tôi không thể chấp nhận là sự đau hàng.

Mỗi lần chiếc điện thoại đập vào mặt, tôi lại càng có thêm quyết tâm làm cho bằng được việc đó mới thôi, và cuối cùng tôi đã thành công! Tất nhiên, thật tình cờ, chẳng bao lâu sau khi tôi làm được việc đó một cách thuần thục, thế giới công nghệ cho ra đời bộ tai nghe Bluetooth, một thiết bị nghe và nói có thể cài vào tai bạn. Cái kỹ năng búng điện thoại của tôi trở thành phế tích của công nghệ lỗi thời và tôi chỉ còn sử dụng nó như một trò tiêu khiển giúp giải trí cho các bạn của tôi khi họ buồn.

Hãy chấp nhận rằng không có gì phải xấu hổ khi chúng ta thất bại, hoặc phạm sai lầm. Nếu bạn không sử dụng sức mạnh thúc đẩy từ những sai lầm và thất bại để cố gắng hơn và tiếp tục vươn tới những ước mơ thì điều đó mới thực sự đáng xấu hổ.

Đừng vượt khó một mình

Y thức sâu sắc về mục đích sống, niềm hy vọng tràn đầy, niềm tin bền vững, niềm yêu thương và trân trọng bản thân, thái độ tích cực, lòng dũng cảm, tính kiên cường và khả năng làm chủ thay đổi sẽ đưa bạn đi suốt hành trình dài của cuộc đời. Tuy nhiên, không một ai độc hành trên đời này cả. Tôi đánh giá cao khả năng tự chăm sóc bản thân của tôi. Tôi đã nỗ lực để trở nên tự lập hết mức có thể. Nhưng tôi vẫn phụ thuộc vào những người xung quanh, và con người chúng ta ai cũng phụ thuộc vào người khác ở mức độ đáng kể.

Người ta thường hỏi tôi: “Dựa dẫm nhiều vào người khác chẳng phải rất cực sao?”. Và tôi thường trả lời: “Bạn thắng thần đấy”. Dù bạn có ý thức được hay không, nhưng rõ ràng bạn cũng phụ thuộc vào những người xung quanh bạn nhiều gần như tôi dựa vào những người xung quanh tôi. Có một số việc tôi phải cần đến sự giúp đỡ của người khác mới thực hiện được, nhưng không ai trên trái đất này lại đạt được thành công mà lại không khai thác những lợi ích từ sự sáng suốt, lòng tốt hoặc sự giúp đỡ của người khác.

Chúa Jesus, con trai của Đức Chúa Trời, hiếm khi đơn độc. Ngài lúc nào cũng có một hoặc vài môn đồ ở bên mình. Bạn đừng bao giờ nghĩ rằng bạn đơn độc trong khó khăn, thách thức. Đề nghị người khác giúp đỡ mình không phải là một dấu hiệu của sự yếu kém mà là dấu hiệu của sức mạnh. Tất cả chúng ta đều cần người chăm sóc ở một mức độ nào đó, và đều cần ai đó để chia sẻ những ý tưởng, để xin những lời khuyên chân thành, để khích lệ tinh thần.

Bạn phải đủ khiêm nhường mới có thể tìm kiếm sự giúp đỡ ở người khác, cho dù đó là sự giúp đỡ từ một người chăm sóc, một người cố vấn, một thần tượng, hoặc một thành viên trong gia đình. Khi ai đó đủ khiêm nhường để tìm kiếm sự giúp đỡ, hầu hết mọi người đều đáp lại bằng cách chìa tay ra với người đó. Nếu bạn tỏ ra là người có tất cả mọi câu trả lời và bạn không cần bất cứ ai khác cả, thì bạn ít có khả năng thu hút sự ủng hộ và giúp đỡ từ người khác.

Tất cả chúng ta đều cần có những mối quan hệ có thể khích lệ, giúp đỡ chúng ta trong khó khăn, thử thách. Tất cả chúng ta đều phải gắn bó với người ruột thịt. Để có được các mối quan hệ hiệu quả, chúng ta phải xây dựng lòng tin và phải chứng minh bản thân mình là người đáng tin cậy. Chúng ta phải hiểu rằng hầu hết mọi người về bản năng đều hành động theo lợi ích của bản thân, nhưng nếu bạn chứng tỏ cho người khác thấy rằng bạn quan tâm đến họ và đầu tư vào thành công của họ, thì hầu hết họ sẽ đối xử với bạn như bạn đã đối xử với họ.

Chất lượng các mối quan hệ có ảnh hưởng to lớn đến chất lượng cuộc sống của chúng ta, vậy nên hãy trân trọng các mối quan hệ mà bạn đang có. Đừng xem nhẹ chúng.

Một ngày mới, một cơ hội mới

Dể theo đuổi ước mơ của mình, bạn phải hành động. Nếu không, bạn sẽ mất cơ hội. Hãy chủ động hành động thay vì để cuộc đời đưa đẩy bạn. Nếu bạn không có được những gì bạn muốn, thì hãy chủ động tạo ra những gì bạn muốn. Đấng Sáng Tạo sẽ thấp sáng con đường bạn đi. Vận may của cả đời bạn, cánh cửa của những ước mơ của bạn đang mở ra. Con đường dẫn tới mục đích sống có thể xuất hiện trước bạn bất cứ lúc nào.

Ngay cả khi đã xác lập được mục đích sống mạnh mẽ và đã phát triển được nguồn hy vọng lớn lao, niềm tin sâu sắc, lòng tự tôn, thái độ sống tích cực, lòng dũng cảm, tính kiên cường, khả năng thích nghi và những mối quan hệ tốt, bạn không thể chỉ ngồi đó và chờ đợi vận may đến với mình. Trên con đường vươn tới thành công, bạn phải nắm bắt từng cơ hội. Đôi khi bạn nhận thấy rằng trở ngại xuất hiện trên con đường của bạn không vì mục đích nào khác ngoài mục đích mở ra cơ hội để đưa bạn tới vị trí cao hơn. Nhưng bạn phải có lòng dũng cảm và sự quyết tâm để vươn lên.

Một trong những khẩu hiệu của tôi tại tổ chức *Life Without Limbs* là “một ngày mới, một cơ hội mới”. Không có những khẩu hiệu được đóng khung trên tường – chúng tôi cố gắng tạo ra những khẩu hiệu từ chính các hành động của mình. Bác sĩ Cara Barker, một nhà tâm lý học và là một chuyên gia hướng dẫn nghệ thuật lãnh đạo, đã nhận xét như thế này trong bài viết của bà đăng trên tờ Huffington Post: “*Nick Vujicic đã chứng minh rằng anh có thể đánh thức trái tim, khích lệ người khác vươn lên qua một tình huống mà gần như tất cả mọi người trên trái đất này cho là có rất ít hy vọng. Vujicic, một người anh hùng, đã tìm được cơ hội trong một hoàn cảnh mà hầu hết mọi người nhận thấy hoàn toàn chẳng còn cơ hội nào hết.*”

Tôi cảm thấy bối rối trước những lời bà ấy viết. Khi còn bé, thậm chí có nằm mơ tôi cũng không dám mơ được ai đó gọi là anh hùng, một nguồn khích lệ đối với bất cứ ai. Hồi còn bé, tôi hiểu rằng tức giận về những gì mình không có hoặc chán nản về những gì mình không thể làm chỉ khiến mọi người xa lánh tôi mà thôi, nhưng khi tìm kiếm các cơ hội để giúp ích cho người khác, tôi có thể làm cho mọi người đến gần tôi hơn. Tôi đã tự biết không thể ngồi đợi mà phải tiến về phía trước và tự tạo ra cơ hội cho chính mình, bởi vì dường như một cơ hội luôn dẫn đến một cơ hội khác. Mỗi lần đi diễn thuyết hoặc tham dự một sự kiện nào đó hoặc đi thăm một vùng đất mới trên thế giới, tôi lại có cơ hội gặp gỡ mọi người, biết thêm những tổ chức mới và thu thập được thông tin giúp mở ra cơ hội mới trên con đường vươn lên.

Hãy suy nghĩ thật chín chắn trước khi quyết định nắm lấy một cơ hội nào đó. Hãy phát triển những tiêu chuẩn cao cho việc đánh giá cách bạn đầu tư thời gian và năng lượng của mình. Bạn hãy lựa chọn cơ hội dựa trên cái tốt nhất phục vụ mục tiêu cuối cùng của bạn chứ không phải dựa trên cái mà nhất thời bạn cảm thấy tốt. Bạn sẽ gạt hái những phần thưởng hoặc trả giá cho những quyết định của chính mình, vậy nên hãy lựa chọn thật sáng suốt.

Hãy chuẩn bị kỹ trước khi thực hiện một bước tiến

Một trong những sai lầm lớn nhất mà tôi phạm phải trong thời gian bắt đầu sự nghiệp diễn thuyết là việc nhận lời đến nói chuyện trước một đám đông khán thính giả mà bản thân tôi lại chưa có sự chuẩn bị kỹ càng để làm điều đó. Không phải là tôi không có gì để nói, mà là khi đó tôi chưa có được sự sắp xếp khoa học và hợp lý cho bài diễn thuyết. Kết quả là, tôi thiếu sự tự tin để có thể hoàn thành tốt bài diễn thuyết.

Trong suốt quá trình diễn thuyết, tôi cứ lúng búng hoài. Mọi người tốt với tôi, còn tôi thì phụ lòng tốt của họ. Nhưng tôi đã học được điều quý giá từ trải nghiệm đó, và đã hiểu ra rằng tôi chỉ nên nắm bắt những cơ hội mà tôi thực sự được chuẩn bị kỹ càng để làm chủ nó. Nói vậy không có nghĩa là tôi khuyên bạn không nên lao vào một cơ hội có thể sẽ đẩy bạn vươn lên. Đôi khi chúng ta được chuẩn bị tốt hơn chúng ta nghĩ, vậy nên Chúa tạo ra một cú hích cho phép chúng ta vươn lên và thực hiện những bước nhảy vọt tới gần ước mơ của chúng ta.

Bạn cần phải đánh giá các cơ hội và tính toán một cách kỹ lưỡng xem viên đá lát đường nào sẽ dẫn bạn tới mục tiêu, và viên đá nào có thể khiến bạn trượt chân. Giống như tôi và vai diễn đầu tiên mà người ta đề nghị, bạn sẽ gặp các cơ hội phục vụ cho mục tiêu ngắn hạn nhưng lại không phù hợp với mục tiêu lâu dài của bạn. Những quyết định ngày hôm nay sẽ theo bạn vào tương lai.

Những người trẻ tuổi thường lao vào các mối quan hệ mà không cân nhắc kỹ người mà họ quyết định quan hệ có thích hợp với họ trong cuộc sống lâu dài hay không. Chúng ta thường được nhắc nhở cân nhắc ý thức về sự an toàn khi tham gia thế giới mạng, cho dù đó là các hoạt động liên quan đến tài chính, danh tiếng trước công chúng, hay đời sống riêng tư mà chúng ta cần phải bảo vệ. Bạn phải thừa nhận rằng tất cả những gì chúng ta làm – mọi bức ảnh và mọi đoạn phim của bạn, mọi bức thư điện tử bạn gửi, mọi trang blog bạn viết, mọi lời bình luận của bạn trên các trang mạng - sẽ xuất hiện qua một công cụ tìm kiếm ở một nơi nào đó, tại một thời điểm nào đó, và sẽ tồn tại trên đời này lâu hơn chính cuộc đời bạn. Bạn cũng cần phải suy nghĩ kỹ càng về khả năng những gì bạn đưa lên mạng mà không suy nghĩ kỹ có thể sẽ quay trở lại ám ảnh bạn. Hãy nhớ rằng điều tương tự cũng xảy ra trong cuộc sống khi chúng ta đánh giá các cơ hội đến với mình. Những lợi ích trước mắt có vẻ tuyệt đấy, nhưng những hậu quả lâu dài là gì?

Hãy lùi lại và nhìn bao quát bức tranh rộng lớn. Hãy nhớ rằng, bạn thường xuyên trải qua những cuộc thử nghiệm, nhưng bản thân cuộc sống không phải là một cuộc thực nghiệm. Cuộc sống là thực. Những quyết định mà bạn thực hiện mỗi ngày ảnh hưởng đến chất lượng của cả cuộc đời bạn. Hãy đánh giá một cách cẩn thận, sau đó kiểm tra thông qua lòng can đảm và trái tim của bạn. Nếu trực giác mách bảo rằng điều bạn đang nghĩ tới là một ý tưởng tồi, thì hãy nghe theo trực giác. Nhưng nếu trái tim mách bảo bạn rằng điều đó phù hợp với các giá trị và mục tiêu lâu dài của bạn – thì hãy nắm lấy cơ hội đó! Đôi khi một lời đề nghị đến với tôi khiến tôi phấn khích đến nỗi muốn chớp lấy nó ngay lập tức. Nhưng rồi tôi hiểu ra rằng tôi cần hít thở thật sâu và cầu nguyện để mình có được sự sáng suốt cho một quyết định đúng đắn.

Tự tạo ra cơ hội

Nếu đã được chuẩn bị sẵn sàng với khả năng tốt nhất nhưng chưa có một cánh cửa nào mở ra cho bạn, thì có thể bạn cần phải đặt bản thân và tài năng của mình vào một môi trường mới. Nếu bạn ước mơ trở thành nhà vô địch thể giới môn lướt sóng, thì rõ ràng Alaska không mang đến cho bạn nhiều con sóng lớn để luyện tập, đúng không bạn? Đôi khi cần phải dịch chuyển vị trí để nắm bắt cơ hội. Vài năm trước tôi hiểu ra rằng nếu muốn có các cơ hội diễn thuyết trước khán thính giả trên khắp thế giới, thì tôi cần phải rời khỏi Australia để đến Mỹ, nơi tôi có nhiều cơ hội hơn.

Thậm chí đặt chân lên đất Mỹ rồi, tôi vẫn phải nỗ lực hết sức để tạo ra cơ hội cho chính mình. Một trong những thay đổi tốt nhất mà tôi đã thực hiện là kết nối được với những người có cùng niềm đam mê diễn thuyết và khích lệ người khác. Các cuộc nghiên cứu cho thấy rằng hầu hết mọi người biết được các cơ hội mở ra cho công việc thông qua mạng lưới bạn bè và đồng nghiệp. Trong hầu hết lĩnh vực, bạn biết được cơ hội qua hệ thống thông tin nội bộ trước khi các thông tin đó được công khai. Dù đang tìm kiếm tình yêu, việc làm, một cơ hội đầu tư, một nơi để làm tình nguyện hay nơi để chia sẻ tài năng, bạn đều có thể tạo ra cơ hội cho chính mình bằng cách tham gia các hội nghề nghiệp, các câu lạc bộ địa phương, phòng thương mại, tổ chức tôn giáo, từ thiện và tổ chức phục vụ cộng đồng. Internet hoàn toàn thích hợp để tạo ra các kết nối hữu ích với những mạng xã hội. Phạm vi kết nối của bạn càng rộng thì càng có nhiều cơ hội để bạn tìm thấy một cánh cửa mở ra cho ước mơ của mình.

Bạn không nên giới hạn bản thân trong những mối kết với những cá nhân, tổ chức và những website liên quan đến lĩnh vực mình quan tâm. Ai cũng có thể là đầu mối dẫn đến những quan hệ mới cho bạn. Vậy nên bạn hãy tìm đến bất cứ ai có đam mê và tâm huyết dành cho một ước mơ, cho dù ước mơ của họ hoàn toàn khác với ước mơ của bạn.

Mặt khác, nếu bạn kết giao với một đám đông những người không có cùng ước mơ với bạn, hoặc không chia sẻ mong muốn làm cho cuộc sống của bạn trở nên tốt đẹp hơn, thì tôi khuyên hãy tìm một nhóm bạn mới.

Nếu không thu hút được các đề nghị và cơ hội mà mình khao khát, có lẽ bạn cần tìm vị trí cao hơn thông qua sự giáo dục cao hơn. Nếu bạn không được nhận vào một trường cao đẳng hoặc đại học, thì hãy vượt lên qua những trường cộng đồng hoặc một trường dạy nghề. Có nhiều chương trình hỗ trợ và cấp học bổng hơn bạn nghĩ đấy, vậy nên đừng để trở ngại về tài chính làm bạn nản chí. Nếu đã kiếm được một tấm bằng đại học rồi, thì có thể bạn muốn học thạc sĩ hoặc tiến sĩ, hoặc tham gia các hội nghề nghiệp, các cộng đồng mạng, hoặc các diễn đàn trên mạng, các phòng chat dành cho người đang hoạt động trong lĩnh vực của bạn.

Nếu cơ hội không đến, bạn cần phải tìm đến nơi mà các cơ hội có thể tìm thấy bạn, hoặc nơi bạn có thể thấy chúng.

Cái khó ló cái khôn

Albert Einstein đã nói rằng trong mỗi khó khăn đều ẩn chứa các cơ hội. Cuộc khủng hoảng tài chính diễn ra gần đây đã khiến hàng triệu người thất nghiệp. Vô số người khác bị mất nhà cửa, mất các khoản tiết kiệm. Điều tốt đẹp nào xảy đến trong những lúc khó khăn như thế?

Trong số các công ty lớn đi vào hoạt động trong giai đoạn khủng hoảng và suy thoái kinh tế, có Hewlett Packard, Wrigley, UPS, Microsoft, Symantec, Toy “R” Us, Zippo và Domino’s Pizza. Trong khi khủng hoảng đang hoành hành, những nhà sáng lập của các công ty kể trên tìm kiếm những cách mới mẻ và tiến bộ hơn để phục vụ khách hàng bởi vì các mô hình tồn tại trước đó đã tỏ ra thất bại. Họ đã nắm bắt được cơ hội để tạo ra hướng đi riêng cho hoạt động kinh doanh của mình.

Không nghi ngờ gì, cuộc suy thoái kinh tế năm 2006-2009 đã gây ảnh hưởng sâu sắc và lâu dài làm thiệt hại cho nhiều cá nhân, gia đình và doanh nghiệp. Nhưng không ít người bị sa thải khỏi các tập đoàn, bị tước mất công việc mà họ đã gắn bó lâu dài đã phản ứng bằng cách mở doanh nghiệp riêng, quay trở lại trường học để đạt được học vị cao hơn, hoặc theo đuổi đam mê trong cuộc sống, cho dù đam mê của họ là việc mở một tiệm bánh mì, một dịch vụ làm vườn, thành lập ban nhạc hay viết một cuốn sách.

Bị mất việc làm trong cuộc suy thoái đó có hàng nghìn nhà báo. Cuộc suy thoái đã gây khó khăn và thiệt hại lớn cho ngành công nghiệp báo chí bởi rõ ràng các tờ báo trên khắp thế giới đã để nguồn thu nhập ổn định và đáng kể rơi vào tay các dịch vụ trên mạng như trang quảng cáo Craigslist. Thật thú vị khi thấy các cựu nhà báo, những người luôn tự hào về tài xoay xở và sự sáng tạo của mình, đã có phản ứng tích cực trước khủng hoảng. Một số người tôi quen đã tạo lập sự nghiệp mới trong lĩnh vực quan hệ công chúng, sáng lập ra các tổ chức phi lợi nhuận và những trang truyền thông dựa trên các website và các blog.

Một trong những người tôi khâm phục là một cựu biên tập viên đã rời khỏi một tòa soạn báo đang phải giảm biên chế ở California và trở thành phó chủ tịch công ty quản lý khủng hoảng, chuyên xử lý “thông tin phá sản” cho doanh nghiệp. Đây là triết lý nhận lấy trái chanh mà số phận cho bạn để pha lấy một ly nước chanh, cái triết lý nói về việc nỗ lực tìm ra một giải pháp sáng tạo thay vì chỉ ngồi than vãn. Bạn phải mềm dẻo, quyết tâm, và sẵn sàng biến một tình huống tiêu cực tiềm tàng thành một tình huống tích cực.

Đó là vấn đề tái cấu trúc. Tôi thực hiện điều đó mỗi khi lịch hoạt động của mình vấp phải khó khăn bằng cách tự nhắc nhở: “Chúa không lãng phí thời gian của Người, vậy nên Người cũng không lãng phí thời gian của tôi”. Nói một cách khác, hãy tin rằng mọi sự xảy ra đều hướng đến điều tốt đẹp. Tôi thực sự tin điều đó, và bạn cũng nên tin như thế. Khi tán thành triết lý đó, bạn hãy cứ đợi để kiểm chứng. Tôi đã thấy thực tế chứng minh tính đúng đắn của triết lý đó hết lần này đến lần khác.

Món quà ẩn giấu

Vài năm trước, tôi thực hiện một chuyến đi bằng máy bay xuyên đất nước cùng với người chăm sóc của mình. Chuyến bay của chúng tôi bị trễ (đó không phải điều ngạc nhiên). Cuối cùng khi lên được máy bay và máy bay bắt đầu khởi động trên đường băng, tôi nhìn ra cửa sổ và thấy khói tỏa ra từ động cơ.

Một chiếc xe cứu hỏa rầm rầm chạy tới. Nhân viên cứu hỏa nhảy ra khỏi xe và xịt chất chống cháy vào động cơ máy bay. Hành khách được thông báo: *Vì có sự cố cháy nhỏ ở động cơ máy bay, chúng tôi sẽ tiến hành sơ tán khẩn cấp.*

Ôi, tốt rồi, tôi nghĩ. Động cơ máy bay bị cháy chẳng có gì hay ho, nhưng việc chúng tôi vẫn còn ở mặt đất khi “sự cố cháy nhỏ” ấy xảy ra lại là điều may mắn. Khi người ta thông báo rằng chuyến bay sẽ bị hoãn thêm hai giờ nữa, nhiều hành khách cùng chuyến bay với tôi phàn nàn âm ỉ và cay đắng. Tôi cũng bực mình vì chuyến bay trễ, nhưng mừng vì đã tránh được tình huống khẩn cấp có thể xảy ra trong khi máy bay đang ở trên cao.

Tuy nhiên, tôi đã phải vất vả để duy trì ý nghĩ tích cực đó bởi vì thời gian biểu của chúng tôi rất căng. *Hãy nhớ rằng Chúa không lãng phí thời gian*, tôi tự nhủ. Sau đó chúng tôi nghe thấy một thông báo khác: Mọi hành khách xếp hàng tại một cổng khác để lên một máy bay khác và khởi hành ngay lập tức. *Quả là một tin tốt lành!*

Chúng tôi vội tìm đến cổng mới, lên một chiếc máy bay khác, và sẵn sàng cho chuyến bay. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm cho tới khi nhận thấy người phụ nữ ngồi bên cạnh mình đang lặng lẽ khóc.

“Tôi có thể làm gì giúp bà không?”, tôi hỏi.

Người phụ nữ ấy giải thích rằng mình đi thăm đứa con gái mười lăm tuổi đang bị đe dọa tính mạng sau một cuộc phẫu thuật thông thường được thực hiện không đúng cách dẫn đến hậu quả tồi tệ. Tôi cố gắng hết sức để an ủi người mẹ. Chúng tôi nói chuyện trong gần như suốt chuyến bay. Tôi thậm chí đã khiến cho bà ấy cười sau khi bà nói với tôi rằng bà rất sợ đi máy bay.

“Bà có thể nắm tay tôi nếu bà muốn”, tôi nói đùa.

Khi máy bay hạ cánh, người mẹ cảm ơn tôi đã an ủi bà. Tôi nói với bà rằng tôi cảm thấy mình rất may mắn được ngồi cạnh bà trên máy bay sau một loạt những căng thẳng do trễ giờ và thay đổi cổng hàng không.

Ngày hôm đó Chúa đã không lãng phí thời gian của tôi. Người biết rõ Người đang làm gì. Người đã sắp xếp cho tôi ngồi cạnh người phụ nữ đó để giúp bà vượt qua sự hoảng sợ và nỗi buồn. Càng nghĩ về ngày hôm đó, tôi càng cảm thấy biết ơn cơ hội được mang đến cho người phụ nữ ấy sự lắng nghe đầy cảm thông và chia sẻ.

Lần tới nếu có điều gì đó đột ngột xảy ra với các kế hoạch của bạn, thì bạn chớ coi đó là sự đổ vỡ. Thay vì thế, hãy tìm kiếm món quà ẩn giấu – một cơ hội mang lại may mắn, niềm vui cho bạn hoặc những người xung quanh bạn.

Vươn cao, vươn xa

Tôi đã nghiên cứu về việc làm giảm rủi ro trong khi theo học chuyên ngành kinh tế và hoạch định tài chính ở trường đại học. Trong thế giới kinh doanh cũng như trong cuộc sống, nhìn chung người ta thừa nhận rằng bạn không thể hoàn toàn tránh được rủi ro, nhưng có thể kiểm soát và giảm thiểu rủi ro bằng cách ước lượng mức độ rủi ro trước khi bạn thực hiện một việc gì đó – cho dù đó là việc gì.

Có hai loại rủi ro trong cuộc sống: rủi ro của việc thử làm và rủi ro của việc không thử làm. Nói một cách khác, luôn có rủi ro, cho dù bạn có thể cố tránh nó hoặc cố bảo vệ mình. Giả dụ bạn đang muốn hẹn hò với ai đó. Liên lạc để hẹn hò là một trò chơi may rủi. Bạn có thể bị từ chối. Nhưng nếu bạn không thử thì làm sao bạn biết được người đó có nhận lời hay không? Biết đâu con người tuyệt vời đó lại đồng ý. Biết đâu hai bạn lại tâm đầu ý hợp và sống hạnh phúc bên nhau mãi mãi. Bạn hãy nhớ rằng bạn hầu như không có cơ hội sống “hạnh phúc bên nhau mãi mãi” trừ khi bạn dám thử. Chẳng lẽ điều lớn lao đó lại không đáng để bạn chấp nhận rủi ro hay sao?

Đôi khi bạn sẽ thất bại. Bạn sẽ vấp ngã. Nhưng vinh quang nằm ở ý thức “mỗi lần ngã là một lần đứng dậy”, ngã rồi lại đứng dậy cho đến khi bạn thành công!

Để sống, bạn phải sẵn sàng vươn xa, vươn cao. Để sống tốt, bạn phải học cách kiểm soát rủi ro bằng việc ý thức đầy đủ rằng mình sẽ đạt được gì và sẽ mất gì khi đối diện với rủi ro. Bạn không thể kiểm soát được tất cả những gì xảy ra với bạn, xảy ra xung quanh bạn, vậy nên hãy tập trung chú ý vào những gì bạn có thể kiểm soát, đánh giá mọi khả năng bạn có thể đánh giá, và sau đó đi đến quyết định.

Đôi khi trái tim và trực giác bảo bạn hãy nắm lấy cơ hội, thậm chí khi tỷ lệ thành công trên lý thuyết có vẻ thấp. Bạn có thể sẽ thất bại. Bạn có thể sẽ chiến thắng. Nhưng tôi không nghĩ rằng khi nhìn lại những gì đã trải qua, bạn sẽ hối tiếc vì mình đã dám thử. Tôi coi bản thân mình là một chủ doanh nghiệp, một nhà diễn thuyết, một nhà truyền giáo. Trong những năm qua, tôi đã thực hiện một số dự án kinh doanh bất động sản. Tôi đã đọc nhiều sách nói về chủ doanh nghiệp, và trong các cuốn sách đó luôn có phần nói về sự rủi ro. Mặc dù có quan niệm cho rằng chủ doanh nghiệp là “những người dám chấp nhận rủi ro”, những chủ doanh nghiệp thành công lại không thực sự giỏi trong việc chấp nhận rủi ro; họ giỏi kiểm soát và giảm thiểu rủi ro để sau đó tiến lên phía trước.

Nếu bạn không sẵn sàng chấp nhận, không dám để những người nghi ngờ tài năng của bạn gọi bạn là điên rồ, thì có thể bạn sẽ chẳng bao giờ đạt được những gì bạn mơ ước. Vì bản thân bạn và vì hành tinh này, hãy dám vui chơi. Đừng quên cười và thỉnh thoảng hãy cho phép mình giải trí thật thoải mái để bạn có thể cảm thấy yêu cuộc sống. Thỉnh thoảng hãy trở nên điên rồ một chút, bạn nhé.

Đứng dậy sau vấp ngã

Dôi khi, có vẻ như cuộc sống đang trôi chảy và bạn đang chạy với tốc độ tối đa trên đường đời thì một chướng ngại vật bỗng hiện ra và thế là “rầm” một cái! Điều tiếp theo bạn biết là gia đình, bạn bè tập trung quanh giường của bạn, vuốt tóc bạn, vỗ vai bạn, an ủi bạn rằng mọi chuyện rồi sẽ ổn cả thôi.

Bạn đã từng trải qua hoàn cảnh đó rồi đứng không? Có thể ngay lúc này bạn đang ở trong hoàn cảnh đó, phải nằm trên giường bệnh và trải qua cái cảm giác giống như một ca khúc nhạc blue đã nói tới: *“Chìm đắm thật sâu khiến mọi thứ như thế càng cao và xa vời hơn”*.

Tôi biết rõ cái cảm giác đó. Thực ra trong các buổi diễn thuyết của mình, tôi thường khuyến khích các khán giả làm bất cứ điều gì cần phải làm để đấu tranh với nghịch cảnh bằng cách cho họ thấy phương pháp đứng dậy từ tư thế nằm của một người không có chân tay. Tôi nằm sấp xuống và sau đó tôi áp dụng cách tỉ mỉ để nâng người lên từng tí, từng tí một cho đến khi tôi đứng được người dậy. Sau đó tôi nói với khán giả rằng dù ở trong những hoàn cảnh mà chúng ta nghĩ dường như không có cách nào hết, thực tế vẫn luôn có cách. Trong nhiều năm tôi đã luyện cho cổ, vai và cơ ngực của mình rất khỏe nhờ việc đứng dậy theo cách đó.

Dẫu vậy có những lúc tôi đã phải đấu tranh rất vất vả để gượng dậy sau thất bại. Một cuộc khủng hoảng nghiêm trọng, chẳng hạn như khó khăn lớn về tài chính, mất việc làm, một mối quan hệ tan vỡ, hoặc mất người thân có thể rất khó chịu đựng và khó vượt qua đối với bất cứ người nào. Ngay cả những thách thức tưởng chừng không lớn cũng có thể lấn át bạn nếu như bạn đang bị tổn thương hoặc dễ bị tổn thương. Nếu bạn nhận thấy mình đang đấu tranh vất vả hơn bình thường trước một thách thức, thì kế hoạch gượng dậy mà tôi khuyên bạn là hãy hướng về những người quan tâm đến bạn bằng lòng biết ơn, hãy kiên nhẫn với những tình cảm mềm yếu của bạn, hãy cố gắng hết sức để hiểu tình hình thực tế giữa lúc các cảm xúc đang chi phối bạn, và hãy biến niềm tin thành hành động. Dù hoàn cảnh bạn đang phải đối mặt có khó khăn đến mức nào, bạn hãy nhích lên từng bước, từng bước một, từng ngày, từng ngày, và hãy luôn nhớ rằng bạn sẽ học được những bài học quý giá và sẽ rèn luyện bản thân thêm mạnh mẽ qua mỗi thử thách.

Để làm được điều này tôi xin gợi ý một phương pháp gồm ba bước. Thứ nhất, bạn cần phải có những điều chỉnh từ bên trong nhằm kiểm soát những cảm xúc để chúng không điều khiển bạn. Điều này cho phép bạn kiểm soát cuộc sống của mình và đương đầu với thách thức một cách có suy nghĩ. Thứ hai, hãy nhắc nhở chính mình rằng trong quá khứ bạn đã bền lòng vững chí vượt qua nghịch cảnh như thế nào, và bạn đã vượt qua thách thức để thấy mình mạnh mẽ và khôn ngoan hơn ra sao. Thứ ba, hãy biến niềm tin thành hành động cụ thể bằng cách đến với những người khác, không phải chỉ để tìm kiếm sự giúp đỡ và khích lệ từ họ mà còn để giúp đỡ và khuyến khích họ. Đó là bởi vì có một sức mạnh hàn gắn lớn lao trong cả việc nhận và cho.

Bạn sẽ có một cảm giác bình yên khi nhận thức rằng có một kế hoạch tổng thể dành cho cuộc đời của bạn, rằng giá trị của bạn, mục đích của bạn, số phận của bạn không được quyết định bởi những gì xảy ra với bạn mà bởi cách bạn đương đầu với những gì xảy ra với bạn.

Kiểm soát khủng hoảng

Tháng mười hai năm 2010 tôi phải đối mặt với thất bại. Đó là khủng hoảng khiến tôi chao đảo trong một thời gian dài, dài hơn bất cứ lần khủng hoảng nào đã từng xảy ra từ khi tôi bước vào tuổi trưởng thành. Dù tôi không muốn bất cứ ai phải đương đầu với khó khăn, tôi vẫn phải thừa nhận một thực tế rằng khó khăn thách thức là một phần của cuộc sống. Tôi muốn tin rằng những rủi ro, gian khó đặt ra trong cuộc sống của tôi đều có mục đích dạy tôi những điều quan trọng về bản thân, chẳng hạn như sức mạnh của tính cách và sự sâu sắc của niềm tin. Có lẽ bạn đã từng trải qua những khó khăn thử thách, và tôi dám chắc rằng qua đó bạn đã học được những bài học quý giá. Những khủng hoảng trong đời sống tình cảm, trong sự nghiệp, hoặc những cuộc khủng hoảng về tài chính là những khó khăn thường thấy và thật khó để chúng ta phục hồi cảm xúc sau đó. Nhưng nếu bạn coi khó khăn là cơ hội để học hỏi, để trưởng thành, thì có thể bạn sẽ phục hồi nhanh hơn và sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.

Nếu sau một khoảng thời gian đáng kể mà nỗi thất vọng trong bạn không vơi đi, hoặc nếu bạn cảm thấy chán nản, tuyệt vọng trong một thời gian dài, thì tôi khuyên bạn hãy tìm kiếm sự giúp đỡ ở một người nào đó mà bạn tin cậy hoặc từ một chuyên gia tâm lý. Một số dạng chấn thương về tinh thần đòi hỏi sự giúp đỡ của các chuyên gia, và bạn chẳng có gì phải xấu hổ và e ngại về điều đó. Hàng triệu người đã thoát khỏi chứng trầm cảm đáng ngại nhờ cách này.

Nỗi buồn rầu, tuyệt vọng, đau khổ ghê gớm này sinh trong những lúc khó khăn hoặc bị kịch có thể tấn công bất cứ ai. Những sự việc gây căng thẳng đột ngột ập tới có thể khiến chúng ta cảm thấy mình bị áp đảo, bị tấn công, bị tổn thương và mất mát về mặt cảm xúc. Điều quan trọng là trong những tình huống đó bạn đừng tự cô lập mình. Hãy cho phép gia đình và bạn bè an ủi bạn. Hãy kiên nhẫn với họ và với chính mình. Cần phải có thời gian để các vết thương lành lại. Rất ít người có thể “khiến người khác mau chóng thoát khỏi những cảm xúc tiêu cực để trở lại trạng thái bình thường”, vì vậy bạn đừng mong đợi quá nhiều về điều đó. Tốt hơn bạn nên biết rằng bạn phải hành động để hàn gắn vết thương. Đó không phải là một quá trình thụ động. Bạn phải huy động bất cứ sức mạnh nào bạn có, trong đó có sức mạnh ý chí và sức mạnh của niềm tin.

Tôi ước gì tôi có thể nói với các bạn rằng cuộc khủng hoảng của tôi biến mất cũng nhanh như khi nó xảy đến, rằng một buổi sáng tôi thức dậy, cảm thấy đầu óc mình sáng suốt, tinh thần phơi phới, và tôi nháy ra khỏi giường, thông báo: “Tôi đã trở lại!”. Rất tiếc mọi chuyện với tôi đã không xảy ra theo cách đó, và nếu bạn trải qua một giai đoạn khủng hoảng như tôi, có lẽ bạn cũng sẽ không hồi phục một cách bất ngờ và nhanh chóng như vậy được. Bạn nên biết rằng những ngày tốt đẹp hơn đang đợi bạn ở phía trước và rồi khó khăn cũng sẽ qua.

Sự phục hồi của bạn, giống như của tôi, có thể diễn ra dần dần, theo từng bước nhỏ, qua từng ngày, trong vài tuần hoặc vài tháng. Tôi hy vọng sự phục hồi của bạn sẽ diễn ra nhanh, nhưng sự phục hồi dần dần cũng có cái lợi. Khi màn sương tuyệt vọng tan dần, hãy biết ơn vì bạn lại có thể nhìn thấy những tia nắng mặt trời chiếu sáng.

Kiểm chứng thực tế

Trong thất bại mà tôi đã trải nghiệm, có thể bạn sẽ nhận ra một điều gì đó cần lưu ý cho những thử thách của bản thân. Khi sự căng thẳng làm cho những vết thương cũ tái phát, khiến những nỗi bất an cũ trở lại, tôi nhìn nhận những gì xảy ra tồi tệ hơn nhiều so với thực tế. Những dấu hiệu cho thấy phản ứng của bạn quá mức cần thiết là việc sử dụng những kiểu miêu tả có tính chất cường điệu và thổi phồng, chẳng hạn như:

“Chuyện này giết mình chết mất.”

“Mình sẽ không bao giờ gượng dậy nổi sau thất bại này!”

“Đây thực sự là điều tồi tệ nhất xảy ra với mình.”

“Tại sao Chúa lại ghét bỏ tôi chứ?”

Và luôn có cách nghĩ phổ biến này: *“Cuộc đời mình đã bị hủy hoại – mãi mãi!”*.

Tôi sẽ không thú nhận rằng mình đã nói những điều ngớ ngẩn đó trong quãng thời gian sâu khổ gần đây, nhưng một số người sống bên tôi có lẽ đã nghĩ họ nghe thấy những lời than vãn tương tự như vậy (hoặc tệ hơn!).

Một lần nữa tôi cảm thấy thật vinh dự được cung cấp cho bạn một ví dụ thuyết phục về một tấm gương tồi qua việc kể về phản ứng của tôi trong giai đoạn khó khăn ấy. Kiểu sử dụng ngôn ngữ cường điệu đó lẽ ra phải được coi như một sự cảnh báo rằng sự thất vọng, chán nản của tôi là thái quá.

Và đây là nhận thức của tôi về những gì xảy ra: *Mình là một kẻ thất bại! Mình sắp phá sản! Những điều mình sợ hãi nhất đã xảy ra! Mình không thể tự lo cho mình được nữa! Mình là gánh nặng cho cha mẹ! Mình không đáng được yêu thương!*

Đây là thực tế đã xảy ra: Công ty của tôi đang trải qua một khó khăn ngắn hạn về tài chính trong giai đoạn kinh tế suy thoái. Chúng tôi nợ năm mươi nghìn đô la, và điều đó không tốt đẹp gì. Nhưng, căn cứ vào triển vọng về nhu cầu tăng lên đối với các sản phẩm và dịch vụ của công ty trên khắp thế giới, chắc chắn đó không phải là một sự thiếu hụt không thể khắc phục được. Tôi từng học ngành kế toán và hoạch định tài chính ở trường đại học, và kinh tế là một phần của chương trình đào tạo ở đó. Tôi biết về các vấn đề cung, cầu, về lưu chuyển tiền tệ, nhưng những kiến thức đó đã bị che phủ bởi những cảm xúc tiêu cực mà tôi cảm thấy khi đó.

Có thể bạn cũng đã trải nghiệm cảm giác bị nhấn chìm, mặc dù tình hình thực tế không tồi tệ như bạn tưởng. Tâm nhìn của chúng ta có thể bị những cảm giác tiêu cực làm cho yếu kém, hạn hẹp, và trong nỗi thất vọng tràn trề, thật khó để nhìn nhận các sự việc theo đúng thực tế.

Học từ thất bại

Khi đầu óc tôi bắt đầu thoát khỏi những ý nghĩ tiêu cực, tôi thực sự cảm kích vì đã có được một khoảng thời gian để suy ngẫm về cú lao xuống vực của mình.

Tôi xem xét lại các hành động của mình và đánh giá tác động của chúng đối với cuộc sống của tôi. Tôi phát hiện ra rằng tôi đã tự lái chiếc xe cuộc đời mình theo ý thích bởi vì tôi cứ nghĩ thành công của tôi chỉ phụ thuộc vào bản thân tôi mà thôi. Đáng lẽ ra tôi nên tin tưởng ở Chúa, trông cậy vào sức mạnh và ý Chúa, và sự tính toán thời gian của Ngài. Đáng lẽ tôi nên đặt niềm tin vào hành động.

Những lúc tăm tối nhất, những thời điểm thử thách niềm tin của bạn, có thể là những thời điểm tốt nhất để làm mới niềm tin và biến niềm tin thành hành động. Một huấn luyện viên bóng đá giỏi đã từng nói với tôi rằng ông coi trọng thất bại giống như coi trọng chiến thắng, bởi vì thất bại cho chúng ta thấy những điểm yếu và những khuyết điểm đã tồn tại bấy lâu nay, những khuyết điểm cần được xác định nếu đội bóng muốn đạt được thành công bền vững. Những thất bại cũng thúc đẩy các cầu thủ của ông nỗ lực rèn luyện những kỹ năng mà họ cần phải rèn luyện để chiến thắng.

Khi cuộc sống của bạn diễn ra tốt đẹp, xu hướng tự nhiên của bạn là không dừng lại, không xem xét, đánh giá nó. Hầu hết chúng ta chỉ dành thời gian xem xét lại cuộc sống, sự nghiệp, các mối quan hệ của mình khi chúng ta không có được kết quả như mong muốn. Trong mỗi thất bại đều có những bài học giá trị mà chúng ta cần phải học, thậm chí trong mỗi thất bại đều có những cánh cửa may mắn mở ra.

Trong những ngày đầu rơi vào tuyệt vọng, tôi thực sự không có tâm trạng để tìm kiếm những bài học. Nhưng theo thời gian, những bài học đã mở ra với tôi, và những may mắn cũng đến cùng. Tôi không thích hồi tưởng lại giai đoạn đó, nhưng tôi buộc mình phải ngẫm nghĩ về nó bởi vì cứ mỗi lần quay trở lại “thăm” nó là tôi lại thấy những tầng ý nghĩa mới mở ra và thấy thêm những bài học được tiết lộ. Tôi khuyến khích bạn tìm kiếm những bài học trong mỗi thách thức của chính mình. Bạn có thể có xu hướng bỏ qua những chuyện không may xảy ra với mình, cố quên chúng đi. Không ai thích cái cảm giác bị tổn thương cả. Rõ ràng chẳng vui về gì khi nhớ lại mình đã chìm đắm trong đau khổ như thế nào, đã nuôi cảm giác nuôi tiếc và đã phản ứng thái quá trước một thất bại tạm thời ra sao.

Tuy nhiên, một trong những cách tốt nhất để dẹp bỏ những đau khổ của trải nghiệm trong quá khứ là thay thế nó bằng lòng biết ơn. Các em họ của tôi thường nói: “Mọi sự đều hoàn hảo!”.

Khởi phải nói, ai cũng biết rằng đặt niềm tin vào hành động không phải là một việc thụ động. Bạn phải thực hiện những bước cần thiết một cách tích cực và đầy quyết tâm để xác định con đường mà Chúa tạo ra cho bạn. Khi bạn vấp ngã trên con đường của mình, như tôi đã ngã, bạn phải tự hỏi điều gì đã xảy ra, tại sao nó lại xảy ra, và bạn cần phải làm gì để lại tiếp tục hành trình của niềm tin và mục đích sống.

Duy trì cái nhìn khách quan trước nỗi sợ hãi

Một trong những bài học mà tôi đã học được là chúng ta phải nhìn nhận sự việc theo đúng thực tế, ngay cả khi bạn đang ở trong tình trạng khủng hoảng. Sợ hãi đề ra sợ hãi và lo lắng làm nảy sinh lo lắng. Bạn không thể gạt bỏ cảm giác đau khổ, ăn năn, ân hận, tức giận và sợ hãi tràn ngập trong lòng vào những thời điểm khó khăn, nhưng bạn có thể nhận ra đó chỉ là những phản ứng cảm xúc thuần túy, và bạn có thể kiểm soát để chúng không điều khiển hành động của bạn.

Việc duy trì cái nhìn khách quan đòi hỏi sự chín chắn, và sự chín chắn có được là nhờ kinh nghiệm. Tôi chưa bao giờ trải qua một cuộc khủng hoảng như đã nói ở trên, và vì tôi mệt mỏi về mặt thể chất do đi đây đi đó liên miên nên tôi gặp khó khăn trong việc kiểm soát trạng thái khủng hoảng của mình một cách chín chắn.

Cha tôi, các thành viên khác của gia đình, những người bạn lớn tuổi hiểu biết và sáng suốt của tôi đã cố gắng giúp đỡ tôi bằng cách kể cho tôi nghe họ đã trải qua những hoàn cảnh tương tự, thậm chí những hoàn cảnh tồi tệ hơn như thế nào và đã vượt qua hoàn cảnh đó ra sao. Như tôi đã kể, Batta, chú của tôi kinh doanh địa ốc ở California. Bạn có thể hình dung ra những thăng trầm mà chú ấy đã từng trải qua. Mức thâm hụt năm mươi nghìn USD chỉ là một khoản nhỏ trong doanh nghiệp của chú ấy, và chú cố gắng nói với tôi rằng đó không phải là một khoản nợ khiến chúng tôi lụn bại.

Tuy nhiên, dù tôi học được nhiều điều bổ ích từ những lời khuyên và từ những sai lầm của người khác, trong một thời gian rất dài tôi dường như cần phải nếm trải những sai lầm của chính mình thì mới học được những bài học xương máu và trở nên khôn ngoan hơn. Giờ đây tôi quyết tâm trở thành một học trò siêng học. Nếu bạn và tôi có thể học được dù chỉ một bài học từ mỗi người mà chúng ta biết, thì chúng ta sẽ trở nên khôn ngoan đến mức nào nhỉ? Chúng ta sẽ tiết kiệm được bao nhiêu tiền bạc, nỗ lực và thời gian?

Khi những người thân và bạn bè của chúng ta đưa ra lời khuyên, tại sao chúng ta lại không thể nghe theo lời khuyên của họ, không tiếp thu những bài học và thực hiện những điều chỉnh cần thiết? Bạn chỉ làm tăng thêm sự căng thẳng khi nghĩ rằng bạn phải khắc phục, hàn gắn mọi thứ ngay lập tức! Thực ra, một số cuộc khủng hoảng đòi hỏi bạn hành động ngay tức thì, nhưng hành động có thể bao gồm cách giải quyết vấn đề từng bước, từng bước một.

Một thành viên trong ban cố vấn của tôi đã có lần chỉ rõ điều này khi ông nói: “Nick, cậu có biết cách tốt nhất để ăn cả một con voi không? Hãy ăn từng miếng, từng miếng một”. Lần tới khi bạn phải đương đầu với một việc gì đó dường như quá sức, bạn hãy nhớ điều này bạn nhé.

Niềm tin tỏa sáng

Trước kia không phải ngày nào tôi cũng biến niềm tin của mình thành hành động một cách có ý thức. Nhưng rồi tôi quyết tâm làm điều đó, không phải chỉ cầu nguyện mà để tiến lên phía trước với tầm nhìn sáng suốt, sự kiên nhẫn, sự khiêm nhường, lòng dũng cảm và sự tự tin mỗi ngày.

Niềm tin, dù là niềm tin vào bản thân và vào mục đích của bạn hay niềm tin ở Chúa, là một đèn hiệu hữu ích, nhưng bạn phải để ngọn đèn hiệu ấy tỏa sáng. Bạn không thể để nó lờ mờ bởi sự xao lãng. Đôi khi có thể bạn cảm thấy dường như bạn có niềm tin, nhưng không chút ánh sáng nào tỏa ra từ niềm tin đó. Trong thời kỳ khủng hoảng, niềm tin của tôi đã trở nên giống như một chiếc xe hơi có hộp số đang để ở số 0. Nó tồn tại đấy, nhưng nó không hoạt động. Có niềm tin vào bản thân và khả năng của bạn là rất quan trọng, nhưng bạn cũng cần phải có lòng kiên nhẫn, sự khiêm tốn và phải hiểu rằng bạn không thể làm được bất cứ điều gì nếu không có sự giúp đỡ của người khác. Trên hết, hãy nhớ “mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên”.

Không gì khiến bạn thất vọng nhanh chóng hơn là sống mà không có mục đích hoặc không xác định được niềm đam mê cháy bỏng nhất của mình là gì, bởi mục đích và niềm đam mê ấy chính là nguồn vui và làm cho cuộc sống của bạn có ý nghĩa.

Nếu bạn cảm thấy mình đang chìm trong tuyệt vọng, cạn kiệt năng lượng và thiếu niềm tin, bạn hãy tự hỏi bản thân, điều gì quan trọng nhất đối với mình? Điều gì mang đến cho mình niềm vui? Điều gì thúc đẩy mình vươn lên, khiến cuộc sống của mình trở nên có ý nghĩa? Làm thế nào mình có thể quay trở lại với điều quan trọng ấy?

Bạn và tôi được sinh ra trên đời này để sống vì mục đích lớn lao hơn là những mối quan tâm hạn hẹp của bản thân. Khi chúng ta sử dụng tài năng của mình cho mục đích lớn lao hơn lợi ích của bản thân, chúng ta hành động vì niềm tin để thực hiện kế hoạch của Đấng Sáng Tạo dành cho chúng ta. Khi đó chúng ta tạo ra sự thay đổi tích cực trong cuộc đời này và điều đó chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh hằng của chúng ta ở kiếp sau.

Không phải Đấng Sáng Tạo yêu bạn vì bạn giỏi giang, thành đạt. Không phải Ngài yêu bạn vì bạn giỏi hơn người khác trong một lĩnh vực nào đó. Đấng Sáng Tạo yêu bạn bởi vì Ngài tạo ra bạn. Ngài yêu bạn vì chính bản thân bạn.

Nghe tiếng gọi của cuộc đời

Khi tôi còn nhỏ, cha mẹ tôi đã cố gắng nhìn về phía trước và mừng tưng ra tương lai của tôi sẽ như thế nào. Cha tôi là một nhân viên kế toán và ông đã gợi ý rằng tôi nên theo nghề của ông: “Con giỏi toán, và con có thể thuê người khác để giúp con trong công việc”.

Gặp những con số là thú vui đối với tôi. Việc làm tính bằng ngón tay và ngón chân không phải là một sự lựa chọn dành cho tôi, nhưng nhờ có kỹ thuật hiện đại và nhờ mẫu bàn chân bé xíu của mình, tôi có thể sử dụng máy tính và máy tính điện tử một cách dễ dàng. Vậy nên ở trường đại học tôi thực hiện theo kế hoạch của cha mẹ, học ngành hoạch định tài chính và kế toán. Ý nghĩ giúp mọi người đưa ra những quyết định hợp lý liên quan đến tiền bạc, góp phần vạch ra những kế hoạch tài chính chiến lược giúp họ giàu có đã hấp dẫn tôi. Tôi cũng thích hoạt động trên thị trường chứng khoán, nơi tôi đã có những trải nghiệm cả vui lẫn buồn.

Làm một người hoạch định tài chính dường như là một cách tốt để vừa phục vụ người khác vừa có thể nuôi sống được bản thân, và (tôi hy vọng) nuôi sống được cả gia đình. Tuy nhiên, tôi chưa bao giờ cảm thấy hoàn toàn tâm huyết với kế hoạch đó. Tôi luôn có cảm giác rằng Chúa đang gọi tôi đi theo một con đường khác. Tôi bắt đầu thực hiện các buổi nói chuyện chia sẻ kinh nghiệm vượt lên nghịch cảnh của mình với các bạn cùng lớp ở trường trung học. Người nghe quan tâm và đáp lại những lời tôi nói. Dần dần tôi chia sẻ niềm tin của mình với mọi người nhiều hơn. Việc khích lệ người khác trở thành niềm đam mê lớn nhất của tôi.

Đó là một món quà tuyệt vời. Nhiều người đã phải rất vất vả để tìm ý nghĩa và hướng đi trong cuộc đời. Họ nghi ngờ giá trị của bản thân bởi họ không biết chắc chắn mình có thể cống hiến hoặc tạo dấu ấn trong cuộc đời bằng cách nào. Có lẽ bạn không xác định được tài năng, khả năng, mối quan tâm của bạn nằm ở đâu. Thứ cái này, thứ cái khác trước khi xác định được tiếng gọi của cuộc đời bạn cũng là điều thường xảy ra. Thay đổi hướng đi vài lần cũng không phải là điều lạ.

Tôi khuyến khích bạn xác định rõ điều gì khiến bạn hạnh phúc, khiến bạn muốn dồn tất cả tài năng, năng lượng của bạn vào. Hãy theo đuổi con đường mà bạn đã xác định được, không phải để đạt được danh vọng và sự giàu có cho bản thân bạn, mà là để cống hiến. Hãy kiên nhẫn nếu như thực tế đòi hỏi phải có thời gian để tìm ra con đường của bạn.

Bạn nên biết rằng việc xác định được thời điểm thích hợp để khởi đầu là rất quan trọng. Nếu bạn có niềm đam mê thực sự trong tìm, thì niềm đam mê ấy sẽ không lụi tàn. Bạn cũng nên hiểu rằng ngay cả những đam mê cũng có thể đi cùng với sự rủi ro. Và nếu một niềm đam mê nào đó trong bạn cạn kiệt, thì đó có thể là vì Chúa có kế hoạch lớn lao hơn, tốt đẹp hơn dành cho bạn.

Hãy theo đuổi đam mê

Victor phục vụ trong lực lượng Thủy quân Lục chiến Hoa Kỳ và là một chuyên gia võ thuật đai đen bậc bảy của môn Keichu-Do tự vệ, một môn võ kết hợp các yếu tố của karate, judo, jujitsu, kung fu, và kỹ thuật tự vệ đường phố. Anh đã huấn luyện hơn ba mươi nhà vô địch thế giới về võ thuật cũng như nhiều người thuộc đội đặc nhiệm của thủy quân lục chiến, biệt kích Hoa Kỳ, lực lượng chống khủng bố.

Nhìn anh ấy bạn có thể sẽ sửng sốt khi biết rằng anh đã từng coi bản thân mình là tài sản đã bị hủy hoại. Anh kể với tôi rằng tôi và anh có nhiều điểm chung ngoại trừ một điều rằng những khuyết tật của tôi là những khuyết tật có thể nhìn thấy trong khi khuyết tật của anh là những khuyết tật ẩn sâu trong trí óc và tâm hồn anh.

Khi còn bé anh không biết mặt cha mình, người từng dính dáng đến những vụ buôn bán ma túy và hoạt động mại dâm. Lớn lên, Victor cứ nghĩ cha dượng của mình là cha ruột. Sau đó mẹ anh ly dị và kết hôn sáu lần. Anh và các anh chị em của anh lớn lên trong hoàn cảnh bất thường và luôn bị xáo trộn.

Victor đã từng phải chịu sự tàn nhẫn không thể tả bằng lời. Một trong những người cha dượng của anh đã đánh đập anh, dìm đầu anh xuống nước, gí súng vào đầu anh. Trong khoảng thời gian từ khi ba tuổi cho đến khi bảy tuổi, anh đã từng bị xâm hại tình dục và bị hành hạ thể xác. Một lần anh bị quấy rối và bị nhốt trong một chiếc thùng làm lạnh.

Quá nhiều sự tàn nhẫn giáng xuống khiến Victor không thể kiểm soát được nỗi đau về thể xác và tinh thần. Anh tìm đến các bác sĩ tâm lý và họ giải thích cho anh biết về sự rối loạn hậu chấn thương tâm lý, một dạng rối loạn thường thấy ở những người bị ngược đãi và lạm dụng khi còn nhỏ. Một chuyên gia tâm thần nói với anh rằng não của anh bị những nỗi kinh hoàng mà anh đã chịu đựng làm cho rối loạn, vậy nên đầu óc anh không sản sinh ra những ý nghĩ theo cách bình thường.

Cùng với sự chữa trị theo khoa học, niềm tin mạnh mẽ của Victor đã giúp anh học cách đương đầu với sự quay trở lại của những ký ức kinh hoàng và sự tổn thương mà những ký ức đó gây ra. Qua thời gian, anh đã chia sẻ chuyện thời thơ ấu cũng như con đường đến với niềm tin của anh. Anh tìm được sự tiếp thu đặc biệt ở những người trẻ tuổi đang có những ẩn ức, trong đó có những người phạm tội đang ở tuổi vị thành niên, những người bị coi là găng-xto, những tù nhân trẻ tuổi, những đứa trẻ ở trại trẻ mồ côi và những người sống tại những trung tâm cai nghiện ma túy.

“Tôi đã sống cùng với sự phủ nhận, tôi thậm chí không hiểu được rằng mình có một câu chuyện, và tôi không biết liệu tôi có nên kể nó ra hay không”, anh nói, nhưng rồi anh phát hiện ra rằng câu chuyện của anh tác động đến những người trẻ đang gặp vấn đề bởi vì nhiều người trong số họ hồi nhỏ cũng phải chịu đựng sự ngược đãi về thể xác và tinh thần.

Thật ngạc nhiên, nhiều nhà thờ cũng mời anh đến nói chuyện với giáo đoàn của họ để chia sẻ câu chuyện về sự cứu chuộc của anh. Chuyện của anh đã cung cấp bằng chứng về sức mạnh của niềm tin trong hành động qua sự chiến thắng những bi kịch thời thơ ấu và sự theo đuổi niềm đam mê giúp đỡ, khích lệ những người trẻ tuổi từng vấp vấp trên đường đời.

Khi Victor bắt đầu kể chuyện đời anh trước sự có mặt của nhiều người, anh nhận được nhiều lời mời đi nói chuyện đến mức anh không đáp ứng kịp. Thật ngạc nhiên, sự ủng hộ bằng vật chất đã được gửi đến anh. Năm 2003 anh và vợ đã thành lập một tổ chức truyền giáo phi lợi nhuận mang tên All Things Possible (Không gì là không thể), và hai năm sau họ nhận được một khoản

tiền ủng hộ 250.000 đô la từ một cặp vợ chồng tình cờ được biết về tổ chức của anh.

“Chúng tôi cứ lo rằng với loại công việc này chúng tôi không thể tự nuôi sống bản thân được, nhưng chúng tôi đã thấy những điều không thể tin được đã xảy ra từ khi chúng tôi dồn tâm huyết cho công việc này và đặt niềm tin vào Chúa”.

Có nhiều cách để đóng góp cho cuộc đời trong khi bạn theo đuổi niềm đam mê của mình. Tài năng độc đáo của bạn, kiến thức, kinh nghiệm của bạn có thể phù hợp với việc kinh doanh, phục vụ cộng đồng, nghệ thuật, truyền giáo, hoặc các lĩnh vực khác. Điều quan trọng là xác định được niềm đam mê của bạn là gì và xây dựng cuộc sống của bạn từ những tài năng và niềm đam mê mà bạn có cho dù bạn không hiểu nó sẽ dẫn bạn đến đâu.

Tìm được niềm đam mê

Bạn sẽ biết mình đã tìm được niềm đam mê khi tài năng, hiểu biết, năng lượng, sự tập trung và sự tận tụy của bạn đều hội tụ vào một việc gì đó theo một cách khiến bạn phấn khởi, hào hứng giống như một đứa trẻ say sưa chơi một trò chơi nó thích. Công việc và thú vui của bạn hòa làm một. Những gì bạn làm trở thành một phần con người bạn.

Niềm đam mê của bạn dẫn bạn đến với mục đích sống. Cả hai yếu tố đó được kích hoạt khi bạn đặt niềm tin vào khả năng của mình và chia sẻ nó với thế giới. Bạn tồn tại trên đời này vì mục đích của cuộc đời bạn, cũng như tôi sống trên đời này vì mục đích của tôi. Từng phần của con người bạn – từ tâm hồn, thể xác, sức mạnh tinh thần, những tài năng độc đáo và trải nghiệm sống – đều tồn tại để thỏa mãn mục đích sống.

Nếu bạn chưa thể xác định được niềm đam mê của mình là gì, thì bạn hãy tự hỏi bản thân những câu hỏi sau đây: Việc gì thúc đẩy bạn? Việc gì khiến bạn phấn khởi mỗi ngày? Việc gì bạn làm một cách tự nguyện, chỉ mong sống với nó mà thôi? Việc gì khiến bạn làm mãi không chán? Có việc gì đó mà bạn sẵn sàng từ bỏ mọi việc khác để làm – không màng đến sự sở hữu vật chất và sự an nhàn – chỉ cần được làm việc đó bởi vì bạn cảm thấy thật hạnh phúc khi mình được làm nó? Việc gì khiến bạn cảm thấy thực sự bị thôi thúc để thực hiện và hoàn thành cho bằng được?

Nếu những câu hỏi mà tôi đã nêu ra ở trên vẫn không giúp bạn xác định được một niềm đam mê trong đời, thì hãy thử hỏi những người thân của bạn để họ đưa ra những đánh giá và gợi ý.

Những nhà lãnh đạo phục vụ người khác

Chúng ta có thể gieo những hạt giống tốt, dù ta đang giữ vị trí nào trong xã hội, dù hoàn cảnh của ta ra sao. Dù bạn là người sáng lập hay là một tình nguyện viên tham gia hoạt động nhân đạo quy mô lớn, là lãnh đạo của một quốc gia, một mục sư phục vụ những người vô gia cư, hay một người tình nguyện tại một nhà thờ thì việc thiện mà bạn đang làm cũng được nhân lên nhiều lần qua vô số những cuộc đời mà bạn đã tác động.

Tất cả những nhà lãnh đạo trong các hoạt động phục vụ người khác mà tôi gặp trong các chuyến đi của mình đều có chung những đặc điểm và thái độ mà tất cả chúng ta đều nên học tập. Trước hết, họ rất khiêm tốn và không hề vị kỷ. Nhiều người trong số họ đã dành trọn cuộc đời để phục vụ người khác, và họ không quan tâm sự công hiến của mình có được ghi nhận hay không. Thay vì đứng ở những vị trí nổi bật, hầu hết họ làm việc thầm lặng, thôi thúc những người tình nguyện và khích lệ những người mà họ phục vụ. Họ thích trao lời khen ngợi hơn là nhận về mình.

Những người lãnh đạo trong các hoạt động phục vụ người khác là những người biết lắng nghe và là những người có khả năng thấu cảm cao. Họ lắng nghe để hiểu nhu cầu của những người họ phục vụ, và họ quan sát, thấu cảm để nắm bắt những nhu cầu không được nói ra. Thường thì những người gặp khó khăn không cần phải đến để nhờ họ giúp đỡ, bởi vì họ chủ động phát hiện những ai đang cần giúp đỡ và cần giúp những gì. Những người lãnh đạo đó hoạt động với suy nghĩ như thế này trong đầu: *Nếu mình ở trong hoàn cảnh của người này, thì điều gì sẽ làm cho mình cảm thấy được an ủi? Điều gì sẽ vực mình dậy? Điều gì sẽ giúp mình vượt lên hoàn cảnh?*

Họ thực sự là những người chữa lành các vết thương. Họ cung cấp những giải pháp trong khi những người khác bị mắc kẹt trong các vấn đề. Ví dụ, những người tốt khác nhìn vào những phận người đang chịu đựng sự nghèo khổ, đốn đau và bệnh tật ở những nước thuộc thế giới thứ ba và thấy những vấn đề khó khăn to lớn. Làm thế nào bạn có thể xây dựng đủ bệnh viện ở những vùng xa xôi, nghèo đói để phục vụ tất cả những người đang gặp khó khăn? Don và Deyon Stephens đã nhìn vượt ra ngoài vấn đề và đi đến một giải pháp đầy sáng tạo: cải tiến những chiếc tàu du lịch thành những bệnh viện nổi và kêu gọi những người tình nguyện đến làm việc trên tàu, đến bất cứ nơi nào có những người đang cần được giúp đỡ. Đoàn tàu nhân đạo Mercy Ship của họ đã được thành lập như vậy đây.

Những người lãnh đạo đó không bận tâm với sự ổn định ngắn hạn, mà hướng tới sự ổn định lâu dài. Họ gieo những hạt giống mà họ biết sẽ tồn tại lâu dài và có những ảnh hưởng rộng rãi. Những người gieo những hạt giống tốt tiếp tục phát triển những gì họ đã làm, bằng cách tự gieo những hạt giống mới hoặc khích lệ những người khác tham gia với họ và vượt trên họ.

Cuối cùng, những người lãnh đạo đó là những người xây dựng những cầu nối, dẹp sang một bên những lợi ích cá nhân hẹp hòi để khai thác sức mạnh của nhiều người để tạo ra sự thay đổi vì lợi ích của toàn nhân loại. Họ tin rằng sự dồi dào là phần thưởng đủ cho tất cả mọi người khi mà cả mục đích và sự thành công đều được chia sẻ. Nơi nào mà một số nhà lãnh đạo tin vào sự chia rẽ và chiếm đoạt, thì nơi ấy những người đi đầu trong việc phục vụ người khác tin vào việc xây dựng một cộng đồng của những con người có chung một mục đích.

Khi bạn phục vụ người khác, trái tim bạn được hàn gắn. Tôi khuyến khích bạn gieo những hạt giống tốt bằng cách phục vụ người khác. Bạn có thể sẽ khám phá ra rằng cuộc đời mà bạn giúp thay đổi là cuộc đời của chính bạn.

Giúp đỡ người khác

Năm 1995, Leon Birdd đang lái xe qua một vùng ngoại ô của thành phố Dallas thì ông nhìn thấy một người đàn ông trung niên bước đi một cách khó nhọc trên con đường có khá nhiều xe cộ lưu thông.

“Ông không sao chứ?”, Leon hỏi.

“Tôi không sao đâu”, người đó khẳng định bằng giọng hơi cục cằn.

Người đàn ông tên là Robert Shumake đó đã nói thật. Ông đi lại khó khăn bởi vì ông đã trải qua một số cuộc phẫu thuật não và khả năng vận động của ông đã bị ảnh hưởng. Tuy vậy, Robert vẫn dành thời gian vào các buổi sáng thứ bảy để mang bánh rán và cà phê đến cho những người vô gia cư ở trung tâm thành phố Dallas.

“Làm sao ông có thể làm việc đó khi mà ông đi lại khó khăn như vậy?”, Leon hỏi.

“Mọi người giúp tôi, và giờ đây anh sẽ giúp tôi”, ông nói.

“Tôi không nghĩ vậy. Ông đưa bánh và cà phê tới cho họ vào giờ nào?”, Leon hỏi.

“Năm giờ rưỡi sáng.”

“Tôi sẽ không lái xe đưa ông đi đâu, nhất là vào giờ đó”, Leon nói. “Ngay cả Chúa lúc ấy cũng chưa thức dậy đâu.”

Robert không quan tâm đến câu trả lời. Ông nói cho Leon biết phải đón ông ở đâu.

“Anh sẽ có mặt ở đó”, Robert nói.

“Đừng trông đợi vào điều đó”, Leon trả lời.

Sáng thứ bảy sau đó, Leon thức dậy lúc năm giờ sáng, thậm chí lo rằng Robert có thể đang đợi mình ở góc đường.

Trước khi mặt trời mọc, ông nhìn thấy Robert đứng ở góc đường cùng với một chiếc bình đựng gần hai mươi lít cà phê nóng. Robert đề nghị Leon chở ông tới một tiệm bán bánh rán để lấy bánh. Sau đó họ tới trung tâm thành phố Dallas. Khi họ tới, những đường phố vẫn còn vắng vẻ. “Đợi một chút”, Robert nói với Leon.

Với bình cà phê nóng ấy, họ đợi. Khi mặt trời lên, từng người, từng người vô gia cư xuất hiện. Gần năm mươi người tập hợp lại để nhận cà phê và bánh rán của Robert.

Mặc dù Robert có cách nói năng không được nhã nhặn cho lắm, những người vô gia cư vẫn hoan hỉ đón nhận những tách cà phê và những chiếc bánh rán. Leon nhận thấy rằng Robert đang gieo những hạt giống tốt và rằng rõ ràng con người tốt bụng ấy đang cần giúp đỡ. Vậy là Leon bắt đầu hỗ trợ Robert vào các buổi sáng thứ bảy tiếp theo.

Trong nhiều tháng sau đó, sức khỏe của Robert xấu đi.

“Robert, điều gì sẽ xảy ra nếu như ông không thể làm việc này nữa?”. Một hôm Leon hỏi Robert.

“Thì anh sẽ làm việc đó”, Robert nói.

“Không, ông thực sự cần một ai đó khác”, Leon nói.

“Anh sẽ làm việc đó”, Robert nhắc lại.

Robert nói đúng. Leon Birdd đã trở thành mục sư Birdd, một mục sư được phong chức với sứ mệnh được ủng hộ bởi chín nhà thờ ở địa phương và các nhà hảo tâm.

Mặc dù Robert qua đời vào năm 2009, những hạt giống ông gieo đã được nuôi dưỡng tiếp tục thông qua mục sư Birdd và vợ của ông, bà Jennifer. Giờ đây những cuộc hội tụ ở góc phố để nhận cà phê và bánh rán đã phát triển thành những sự kiện ngoài trời có âm nhạc và những hoạt động ngợi ca niềm tin. Mỗi buổi sáng chủ nhật, hơn năm mươi tình nguyện viên tham gia với mục sư Birdd trong việc cung cấp thức ăn cho những người cơ nhỡ và trợ giúp tinh thần cho hàng trăm người vô gia cư tại một bãi đỗ xe ở trung tâm thành phố Dallas.

Tất cả mọi người đều cần tình yêu và sự khích lệ, cho dù đó là một lời nói, một nụ cười đến cùng với một chiếc bánh rán và một ly cà phê nóng.

Sự sáng suốt của một thần tượng

Một trong những người tôi coi là thần tượng trong một thời gian dài, người tôi luôn muốn gặp, là nhà truyền giáo Billy Graham. Năm 2011, theo lời mời của con gái ông, Anne Graham Lotz, cuối cùng tôi đã thực hiện được mong muốn đó. Vợ tôi, Kanae, rất vinh dự và vui mừng được gặp mục sư Graham tại căn nhà trên vùng núi ở Bắc Carolina của ông.

Các vấn đề về sức khỏe đã hạn chế việc xuất hiện trước công chúng của ông nhưng ở tuổi 92, mục sư Graham vẫn là một nhân vật có tầm ảnh hưởng lớn lao trên thế giới. Anne, người đã ở cùng chúng tôi ngày hôm đó, đã cảnh báo tôi rằng cha cô bị viêm phổi và một số chứng bệnh khác. Cô nói ông rất dễ bị mệt và mặc dù trông ông rất yếu, khi ông nói chuyện với chúng tôi, giọng ông vẫn khỏe khoắn và dễ nghe đối với những ai thường xuyên nghe ông diễn thuyết.

“Khi Anne nói rằng cậu sắp đến thăm tôi, tôi rất vui bởi vì tôi đã nghe nói về việc truyền giáo của cậu”, ông nói. “Chúa đã đánh thức tôi dậy lúc ba giờ sáng nay để cầu nguyện cho cuộc gặp gỡ của chúng ta”.

Đó là một cuộc gặp gỡ tuyệt vời. Nói chuyện với ông giống như nói chuyện với một nhân vật nổi tiếng trong Kinh Cựu Ước, như Abraham hay Moses, bởi vì từ lâu ông đã là một nhân vật quan trọng đối với đời sống tinh thần của chúng tôi.

Với tinh thần nhân văn, mục sư Graham đã khiến chúng tôi xúc động sâu sắc. Ông chậm rãi kể về cuộc đời mình trong khi nhấm nháp những chiếc bánh quy sô-cô-la. Ông nói với tôi rằng ông ước mình dành nhiều thời gian hơn nữa cho gia đình, và ước giá mà ông có thể làm được nhiều hơn nữa để chứng tỏ niềm tin và tình yêu của mình dành cho Chúa.

Bạn có thể đang vướng bận với những thách thức diễn ra triền miên hết ngày này qua ngày khác của việc kiếm sống, vượt qua những trở ngại, đương đầu với những hoàn cảnh khó khăn, chủ yếu để tồn tại đến mức bạn có thể không quan tâm một cách đúng mức tới các mối quan hệ, sự phát triển tinh thần, sự hiểu biết sâu sắc hơn về thế giới, thậm chí không chú ý đến sức khỏe lâu dài của bản thân chẳng?

Sống cân bằng

Được nghe mục sư Graham kể về sự nghiệp lầy lùnh và lâu dài của một nhà truyền giáo đã khiến tôi xem xét và ngẫm nghĩ về những gì tôi muốn nhìn lại khi tôi đến chặng cuối cuộc đời như mục sư Graham.

Bạn và tôi không nên sống trong sự kỳ vọng rằng một ngày nào đó khi chúng ta đạt được một mục tiêu nào đó, một điều gì đó, hạnh phúc sẽ đến. Hạnh phúc nên là điều mà bạn có thể vươn tới trong mỗi khoảnh khắc bạn sống, và cái cách để bạn đạt được hạnh phúc là sống cân bằng về mặt tinh thần, tâm linh, cảm xúc và thể xác.

Một cách để xác định được mình có đạt được sự cân bằng hay không là nhìn về điểm cuối đời, rồi sống sao cho khi bạn tới điểm đó bạn sẽ không có gì phải tiếc nuối. Đó là việc tạo ra sự hình dung rõ ràng về loại người mà bạn muốn trở thành và dấu ấn mà bạn muốn tạo ra, để mỗi bước đi của hành trình sống đưa bạn đến gần hơn nơi mà bạn muốn đến.

Tôi tin rằng nếu bạn tạo ra cuộc sống bạn muốn trong trí tưởng tượng, thì bạn có thể tạo ra nó trong hiện thực qua từng phút, từng giờ, từng ngày cần mẫn. Một số người khuyên rằng cách để làm điều đó là nghĩ về đám tang của bạn và ngẫm xem bạn muốn gia đình và bạn bè của mình nói gì về bạn, về tính cách của bạn, những thành quả của bạn, và bạn đã tác động đến cuộc sống của họ ra sao. Có lẽ cách ấy có ích cho bạn, nhưng tôi không thích nghĩ với việc bỏ những người tôi yêu thương lại phía sau – cho dù tôi sẽ lên thiên đường với Chúa.

Thay vì thế tôi thích đặt mình vào vị trí của mục sư Graham trong cuộc gặp gỡ của chúng tôi ngày hôm đó tại ngôi nhà trên núi của ông. Con người lỗi lạc mà tôi gặp đang ở gần điểm cuối của một cuộc đời phi thường, một cuộc đời mà trong đó ông đã làm rất nhiều việc của Chúa, ấy vậy mà ông vẫn có một số điều tiếc nuối. Có lẽ đó là điều không thể tránh khỏi. Rất ít người đạt được một cuộc sống cân bằng tuyệt đối, nhưng tôi nghĩ một cuộc sống như vậy đáng để chúng ta vươn tới.

Tôi không muốn phải tiếc nuối gì cả, và điều đó dường như là không thể. Nhưng tôi sẽ cố gắng hết sức mình. Vậy nên tôi đã đặt lại máy đo cuộc sống của mình, chỉnh cái kim của nó hướng vào sự cân bằng. Bạn có thể dành ra một phút để làm điều đó nếu, giống như tôi, bạn cảm thấy rằng tất cả chúng ta thỉnh thoảng cần phải dừng lại để xác định xem mình đã ở đâu, hiện giờ mình đang ở đâu, mình muốn đi tới đâu, và làm thế nào để trở thành một con người sẽ được nhớ tới qua việc tạo ra sự thay đổi tích cực trên đời này.

Phép màu tuyệt vời nhất

Tất nhiên tôi không khuyên bất cứ ai đầu hàng. Phép màu có thể xảy ra. Chính bản thân tôi đã được thấy nhiều phép màu xảy ra trong cuộc sống, và mọi người thường chia sẻ phép màu của họ với tôi. John đã gửi câu chuyện về phép màu của anh ấy cho tôi, một câu chuyện mang đến cho chúng ta bằng chứng thuyết phục về sự hành động theo niềm tin. Câu chuyện đó như sau:

Tôi không phải là một người mộ đạo cho đến khoảng mười năm trước khi tôi đối mặt với cái chết. Khi tôi còn nhỏ, tôi bị mất một chân vì bệnh ung thư và các bác sĩ nói rằng tôi sẽ không sống được đến khi tôi năm tuổi.

Tôi đã phá vỡ tiên lượng của họ, và vào ngày 6 tháng 5 này tôi tròn ba mươi bảy tuổi. Nhưng sống được như vậy không dễ dàng gì. Cứ vài năm bệnh ung thư của tôi lại tái phát và năm ngoái nó trở nên trầm trọng hơn bao giờ hết. Các bác sĩ nói với tôi rằng tôi sẽ chết trong vòng một năm trừ khi tôi tuân thủ phương pháp chữa trị bằng hóa chất một cách nghiêm ngặt.

Ngay lập tức tôi ngắt lời họ và nói rằng tôi muốn chết, rằng tôi đã mệt mỏi lắm rồi. Bệnh ung thư đã cướp đi sự sống của mẹ, hai chị gái và ba người anh trai của tôi, vậy nên tôi biết một ngày nào đó nó sẽ giết chết tôi. Tôi đã sẵn sàng cho sự kết thúc!

Tôi nói với mục sư ở giáo phận của chúng tôi về quyết định đó, và sau nhiều lần cầu nguyện, tôi quyết định bắt đầu đợt điều trị bằng hóa chất. Tôi được sắp xếp truyền hóa chất hai lần mỗi tuần trong mười hai tuần liền. Trước lần truyền hóa chất thứ năm, họ xét nghiệm máu và gửi kết quả tới bác sĩ của tôi. Sau đó bác sĩ mời tôi đến phòng khám của ông ấy. Khi tôi tới đó, ông bác sĩ lập tức bước vào phòng và bật khóc. Ông ấy nói với tôi rằng bệnh ung thư trong cơ thể tôi đã biến mất! Không còn một dấu hiệu nào cho thấy có tế bào ung thư trong cơ thể của tôi. Cứ như thể bệnh đó chưa từng tồn tại trong cơ thể tôi vậy. Ông ấy hạnh phúc quá, nhưng tôi còn hạnh phúc hơn nhiều!

Cứ ba tháng tôi lại đi kiểm tra sức khỏe, và cho đến nay mọi chuyện đều tốt. Tôi biết một ngày nào đó bệnh ung thư có thể tái phát và tôi có thể gặp những tai nạn bất ngờ chẳng hạn như bị xe đâm trên đường đi làm về. Quả thực chúng ta không bao giờ biết được khi nào chúng ta kết thúc cuộc sống trên cõi trần.

Câu chuyện của John và của nhiều người khác mà tôi từng được nghe là bằng chứng cho thấy phép màu có thể xảy ra. Đó là lý do tại sao tôi vẫn giữ một đôi giày trong tủ - biết đâu đấy một ngày nào đó phép màu sẽ xảy ra với tôi và tôi có chân để đi giày. Nhưng nếu phép màu không tới, thì tôi vẫn có thể là một ngọn đèn tỏa sáng trên đời cho những người khác.

Cho đến nay tôi chưa nhận được phép màu khiến tôi có chân, có tay mà tôi hằng tìm kiếm, nhưng tôi đã được trải nghiệm niềm vui, sự bình yên, và chân lý của niềm tin kỳ diệu. Điều đó còn hơn cả một phép màu khiến cho một căn bệnh được chữa khỏi. Suy cho cùng, bạn có thể được chữa khỏi bệnh ung thư nhưng có thể dù được chữa khỏi bệnh bạn vẫn bất hạnh, không biết quý trọng mọi thứ trên đời này. Phải nói thực rằng nhờ có niềm tin tôi đã có cái điểm phúc được chứng kiến những cuộc đời quanh tôi thay đổi một cách tích cực. Điều này thật tuyệt vời! Bạn có thể hạnh diện rằng bạn có đầy đủ chân tay, nhưng mỗi ngày tôi đều hạnh diện vì mình không có chân tay.

Phép màu tuyệt vời nhất là sự biến đổi từ bên trong con người chúng ta. Vậy nên bạn hãy tin rằng phép màu sẽ tới, nhưng bạn cũng nên biết rằng nếu phép màu không tới thì Chúa cũng có kế hoạch dành cho bạn. Mục đích lớn lao nhất là biết rằng Chúa là một người bạn và có diễm phúc được trở về ngôi nhà trên thiên đường, nơi đau khổ, bệnh tật, khốn khó sẽ không bao giờ tìm đến bạn.

Tôi cảm thấy tiếc cho những người không tin rằng có thiên đường. Thật buồn khi nghĩ rằng chúng ta chỉ có được một cuộc sống ngắn ngủi ở cõi trần này thôi. Tôi muốn sống hàng tỉ năm và muốn sống cuộc sống vĩnh hằng. Trong khi tôi sống trên đời này, tôi cố gắng tạo sự ảnh hưởng lâu dài. Tôi kiếm được bao nhiêu tiền không quan trọng, tôi có bao nhiêu chiếc xe hơi đẹp không quan trọng. Điều quan trọng là tôi đã đến với những người khác và phục vụ một mục đích lớn lao hơn bản thân mình.

Hãy yêu thương nhau như thể hôm nay là ngày cuối cùng của bạn trên cõi đời này. Hãy sống hết mình, trân trọng từng ngày bạn được sống.

